
ΔΗΛΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ

ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ 2008

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2008

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
2.	ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ	6
3.	ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ	9
4.	ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ...	12
5.	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	14
5.1	ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ	14
5.2	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΟ ΤΟΠΙΟ, ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ	15
5.3	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	16
6.	ΘΕΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ – ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑ ΤΥΠΟ ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ	19
6.1	ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΝΟΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ – ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΟΡΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ – ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ	19
6.2	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ	19
6.3	ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ	20
6.4	ΟΙΚΟΠΕΔΟΠΟΙΗΣΗ – ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ	20
6.5	ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	21
6.6	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΜΟΝΑΔΕΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ, ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ, ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ	22
6.7	ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	25
6.8	ΠΑΡΟΔΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΧΩΡΙΟΥ	25
6.9	ΙΔΡΥΜΑΤΑ (ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ)	26
6.10	ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ	26
6.11	ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	27
6.12	ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ	28
6.13	ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ	29
6.14	ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ	29
6.15	ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ	30
6.16	ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΧΩΡΟΥΣ ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ	30
6.17	ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ – ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ – ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ ΑΧΡΗΣΤΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ, ΣΚΥΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΜΑΤΩΝ	31

6.18	ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ	32
6.19	ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ	32
6.20	ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ	33
6.21	ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ	33
6.22	ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ	34
6.23	ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΕΥΧΕΡΕΙΑ	34
6.24	ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ	35
7.	ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΖΩΝΩΝ	36
7.1	ΑΕΙΦΟΡΟΣ – ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ	36
7.1.1	ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ – ΣΥΝΟΧΗ	36
7.1.2	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΠΟΡΩΝ ΑΥΞΗΜΕΝΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ	37
7.1.3	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ	37
7.1.4	ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ/ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗΣ / ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ	38
7.1.5	ΠΡΟΣΒΑΣΗ / ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ	38
7.1.6	ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ – ΜΙΚΡΟΚΛΙΜΑ	38
7.1.7	ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΙ – ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ	38
7.2	ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ	38

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1 Ο περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμος προνοεί για την ετοιμασία Σχεδίων Ανάπτυξης, μέσω των οποίων προδιαγράφονται οι πολιτικές οι οποίες θα πρέπει να ακολουθούνται για την προαγωγή και τον έλεγχο της ανάπτυξης. Με βάση τον ίδιο Νόμο τα Σχέδια Ανάπτυξης περιλαμβάνουν το Σχέδιο για την Νήσο, τα Τοπικά Σχέδια, τα Σχέδια Περιοχής και τη Δήλωση Πολιτικής.

1.2 Όταν τεθεί σε ισχύ Τοπικό Σχέδιο ή Σχέδιο Περιοχής αναφορικά με οποιανδήποτε περιοχή, η οποία περιλαμβάνεται στα όρια της Δήλωσης Πολιτικής, το Τοπικό Σχέδιο ή το Σχέδιο Περιοχής υπερισχύει της Δήλωσης Πολιτικής.

1.3 Σε κάθε Τοπικό Σχέδιο και Σχέδιο Περιοχής, καθώς και στη Δήλωση Πολιτικής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι επιδιώξεις και οι σκοποί του τυχόν ισχύοντος Σχεδίου για τη Νήσο.

1.4 Με βάση τις πρόνοιες του Νόμου, όπως μέχρι σήμερα ισχύει, μέσω του Σχεδίου για τη Νήσο θα προδιαγράφεται η γενική πολιτική που θα ακολουθείται ως προς την προαγωγή και τον έλεγχο της ανάπτυξης και χωρίς να επηρεάζεται η γενικότητα των πιο πάνω, μπορεί να παρέχεται ένδειξη των προθέσεων της Κυβέρνησης αναφορικά με τη χρήση ακίνητης ιδιοκτησίας στην Δημοκρατία, περιλαμβάνοντας την κατανομή του πληθυσμού, τη βιομηχανία και το εμπόριο, τον τουρισμό, τον τύπο των υπηρεσιών μεταφοράς και των δημόσιων υπηρεσιών, τον καθορισμό περιοχών ειδικού κοινωνικού, ιστορικού, αρχιτεκτονικού ή μορφωτικού ενδιαφέροντος ή φυσικής καλλονής και άλλα θέματα ευρύτερης ή τοπικής σημασίας.

1.5 Το Σχέδιο για τη Νήσο αποτελεί το θεμέλιο όλων των άλλων Σχεδίων Ανάπτυξης, επειδή με αυτό ως βάση είναι δυνατόν να τροχοδρομηθεί η βιώσιμη, ενοποιημένη και οργανωμένη πολεοδομική ανάπτυξη που θα στηρίζεται σε στρατηγικό σχεδιασμό. Συγκεκριμένα, το Σχέδιο για τη Νήσο αποτελεί το Στρατηγικό Σχέδιο, στο οποίο καθορίζεται το χωρικό πλαίσιο που θα συμπεριλάβει, μεταξύ άλλων, τους κοινωνικούς, οικονομικούς και αναπτυξιακούς στόχους της Κυβέρνησης, που θα υλοποιούνται στο επίπεδο της χωροταξίας και της πολεοδομίας κατά τρόπο συστηματικό και μεθοδικό.

1.6 Το Σχέδιο για τη Νήσο δεν εφαρμόστηκε μέχρι σήμερα, κυρίως λόγω της έκρυθμης κατάστασης που δημιουργήθηκε ως συνέπεια της Τουρκικής εισβολής και κατοχής μεγάλου μέρους της Νήσου.

1.7 Αποτελεί στόχο της Κυβέρνησης η ετοιμασία τόσο του Σχεδίου για τη Νήσο, ενδεχομένως υπό μορφή διαφορετική της μέχρι σήμερα προνοούμενης στη Νομοθεσία, όσο και η εισαγωγή Περιφερειακών Χωροταξικών Σχεδίων και εφαρμογή Τοπικών Σχεδίων, αλλά και άλλων λεπτομερέστερων Σχεδίων, τα οποία θα καλύπτουν ολόκληρη την επικράτεια. Όλες οι μορφές των Σχεδίων Ανάπτυξης θα αλληλοσυμπληρώνονται, δεν θα συγκρούονται μεταξύ τους και το καθένα θα είναι συμβατό, με τους στόχους και τις προτεραιότητες του ιεραρχικά γενικότερου Σχεδίου Ανάπτυξης. Κατά την εκπόνηση και τροποποίηση των Σχεδίων αυτών θα ακολουθηθούν συμμετοχικές και διαφανείς διαδικασίες, καθώς και κατά τη διαδικασία εκπόνησης τους θα αποδοθεί η αναγκαία σημασία στην περιβαλλοντική διάσταση τους.

1.8 Προς επίτευξη του πιο πάνω στόχου η Κυβέρνηση θα προχωρήσει σε σχετική τροποποίηση της Νομοθεσίας (απαιτείται λεπτομερής νομοτεχνική επεξεργασία). Μέχρι την επίτευξη του στόχου αυτού, είναι απαραίτητο να προωθηθεί η τροποποίηση της Δήλωσης Πολιτικής, με βάση τις πρόνοιες της υφιστάμενης Νομοθεσίας λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των σημερινών πιεστικών αναγκών της υπαίθρου. Παρόλο αυτά, κατά τη διαδικασία αναθεώρησης θα αποδοθεί η δέουσα σημασία και προσοχή στις νέες πολιτικές που προδιαγράφονται στο Πρόγραμμα Διακυβέρνησης, και οι αρχές και επιδιώξεις που καταγράφηκαν πιο πάνω.

1.9 Η Δήλωση Πολιτικής, όπως ισχύει σήμερα, εκπονήθηκε και τροποποιήθηκε, σε διάφορες φάσεις, με βάση το άρθρο 34Α του περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας Νόμου.

1.10 Με βάση τις πρόνοιες του ίδιου πιο πάνω άρθρου, αιτήσεις για πολεοδομική άδεια για ανάπτυξη, σε οποιαδήποτε περιοχή για την οποία δεν έχει ακόμη τεθεί σε ισχύ Τοπικό Σχέδιο ή Σχέδιο Περιοχής, θα εξετάζονται με αναφορά στη Δήλωση Πολιτικής, προς το συμφέρον της υγείας, των ανέσεων, της εξυπηρέτησης και της γενικής ευημερίας των περιοχών όπου αυτή ισχύει.

1.11 Η Δήλωση Πολιτικής διαγράφει τη γενική πολιτική ως προς την προαγωγή και τον έλεγχο της ανάπτυξης σε περιφερειακή βάση, προνοεί για την κατανομή περιοχών προς χρήση για κατοικίες ή για γεωργικούς, βιομηχανικούς, εμπορικούς, ή άλλους σκοπούς, καθορίζει τις περιοχές διατήρησης της φύσης, τις περιοχές διατήρησης των χωριών και τις περιοχές φυσικής καλλονής, και γενικά περιέχει τις γενικές αρχές οι οποίες θα διέπουν τη ρύθμιση και τον έλεγχο της ανάπτυξης στην ύπαιθρο και τα χωριά.

1.12 Η Δήλωση Πολιτικής αποτελείται σήμερα από γραπτό κείμενο, με συνοδευτικούς επεξηγηματικούς χάρτες και διαγράμματα, το οποίο περιλαμβάνει γενικές και εξειδικευμένες πολιτικές κατά θεματική ενότητα και

τύπο ανάπτυξης. Αναπόσπαστο μέρος της Δήλωσης Πολιτικής αποτελούν, επίσης, τα λεπτομερή σχέδια Πολεοδομικών Ζωνών και άλλων ειδικών εγγράφων που δημοσιεύονται για επιμέρους διοικητικές περιοχές. Σε ορισμένες διοικητικές περιοχές δεν έχουν καθορισθεί Πολεοδομικές Ζώνες, αλλά μόνο Όριο Ανάπτυξης, ενώ σε άλλες το Όριο Ανάπτυξης προκύπτει μέσα από την ερμηνεία των προνοιών του γραπτού κειμένου της Δήλωσης Πολιτικής.

1.13 Με βάση τις πρόνοιες του εδαφίου (5) του άρθρου 34^A, η Δήλωση Πολιτικής τελεί υπό διαρκή αναθεώρηση από τον Υπουργό Εσωτερικών και αποτελεί το θέμα Έκθεσης η οποία δημοσιεύεται από αυτόν, σύμφωνα με τον τρόπο που ορίζει το Υπουργικό Συμβούλιο, κατά διαστήματα όχι μεγαλύτερα από πέντε έτη. Η Έκθεση περιλαμβάνει τέτοιες προτάσεις για τροποποίηση της Δήλωσης Πολιτικής, τις οποίες ο Υπουργός θεωρεί επιθυμητές.

1.14 Η παρούσα Έκθεση δημοσιεύεται με βάση τις πιο πάνω πρόνοιες του Νόμου.

2. ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1 Για την ετοιμασία της παρούσας Έκθεσης έχουν ληφθεί υπόψη, πέρα από τις γενικότερες και ειδικές αρχές και στόχους της Κυβέρνησης όσον αφορά την ανάπτυξη και τις επιμέρους πτυχές της, μια σειρά από προγραμματικά έγγραφα, τόσο στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε εθνικό επίπεδο, τα οποία συνδυάζουν τις στρατηγικές επιλογές των αναπτυξιακών πολιτικών με τη χωρική τους διάσταση.

2.2 Συγκεκριμένα όσον αφορά το Ευρωπαϊκό επίπεδο χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία κυρίως από:

- (i) Τις «Κατευθυντήριες Αρχές για τη Βιώσιμη Χωρική Ανάπτυξη της Ευρωπαϊκής ηπείρου», του Συμβουλίου της Ευρώπης (CEMAT),
- (ii) Την αναθεωρημένη στρατηγική για την αειφόρο ανάπτυξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- (iii) Το Σχέδιο Ανάπτυξης του Κοινοτικού Χώρου (ΣΑΚΧ),
- (iv) Την Εδαφική Ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

- (v) Τη Στρατηγική της Λισσαβόνας και του Γκέτεμποργκ,
- (vi) Τις Κοινές Κατευθυντήριες Γραμμές¹ 2007-2013 (Community Strategic Guidelines),
- (vii) Τις Κατευθυντήριες Γραμμές για την Αγροτική Ανάπτυξη 2007-2013 (Strategic Guidelines for Rural Development),
- (viii) Τη συμβολή της Τέταρτης Έκθεσης για την Οικονομική και Κοινωνική Συνοχή, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,
- (ix) Τα χαρακτηριστικά των βιώσιμων Κοινοτήτων του Συμφώνου του Bristol.

2.3 Όσον αφορά τα προγραμματικά έγγραφα σε εθνικό επίπεδο τα οποία, θα πρέπει να σημειωθεί, εναρμονίζονται και συνεργούν με τα πιο πάνω έγγραφα, έχουν ληφθεί στοιχεία τα οποία σχετίζονται με τη χωρική διάσταση από:

- (i) Το Στρατηγικό Σχέδιο Ανάπτυξης 2007-2013,
- (ii) Το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρύθμισης στα πλαίσια της Αναθεωρημένης Στρατηγικής της Λισσαβόνας (ΕΠΜ),
- (iii) Το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αναφοράς για την Πολιτική Συνοχής (ΕΣΠΑ) 2007-2013,
- (iv) Το Επιχειρησιακό πρόγραμμα «Αειφόρος Ανάπτυξη και Ανταγωνιστικότητα» 2007-2013,
- (v) Το Εθνικό Στρατηγικό Σχέδιο Αγροτικής Ανάπτυξης 2007-2013,
- (vi) Την Αναθεωρημένη Στρατηγική Τουριστικής Ανάπτυξης και το Σχέδιο Υλοποίησης 2003-2010,
- (vii) Τα μέχρι σήμερα προκύπτοντα από την υπό εκπόνηση «Στρατηγική για την αειφόρο Ανάπτυξη».

2.4 Η πλήρης ένταξη της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι θετικές προοπτικές που προκύπτουν, τόσο στο επίπεδο της περαιτέρω βελτίωσης της οικονομίας, της ποιότητας ζωής των πολιτών και της διεύρυνσης του

¹ Αποδίδεται και ως «Κοινοτικοί Στρατηγικοί Προσανατολισμοί για τη Συνοχή.»

διεθνούς ρόλου της χώρας μας, όσο και στο επίπεδο της προστασίας, διαφύλαξης και διαχείρισης του φυσικού και πολιτιστικού πλούτου και των φυσικών πόρων, στα πλαίσια της αειφόρου ανάπτυξης, προσδίδουν μια νέα δυναμική στο επίπεδο του χωροταξικού και πολεοδομικού προγραμματισμού και σχεδιασμού. Η δυναμική αυτή αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στη διαμόρφωση, μεταξύ άλλων, των πολιτικών που πρέπει να διέπουν την προαγωγή, τη διαχείριση και τον έλεγχο της ανάπτυξης στην ύπαιθρο και τα χωριά.

2.5 Οι τρεις βασικοί άξονες οι οποίοι διέπουν την κοινή Ευρωπαϊκή επιδίωξη, αλλά και τις επιδιώξεις σε εθνικό επίπεδο, συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- (i) Οικονομική και κοινωνική συνοχή, περιλαμβανομένης της αναδυόμενης διάστασης της εδαφικής συνοχής, με έμφαση στις περιοχές που παρουσιάζουν προβλήματα αναπτυξιακής υστέρησης.
- (ii) Συνετή διαχείριση, προστασία και αποκατάσταση του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και της πολιτιστικής κληρονομιάς και προβολή και ανάδειξη των συγκριτικών γεωγραφικών, φυσικών, παραγωγικών και πολιτιστικών πλεονεκτημάτων, της Νήσου γενικά, αλλά και κάθε περιφέρειας της ξεχωριστά.
- (iii) Ισορροπη, αλλά και ανταγωνιστική ανάπτυξη επιμέρους περιφερειών, στα πλαίσια του μικτού συστήματος κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης της χώρας.

2.6 Κατά συνέπεια, η πρόκληση την οποία καλείται να αντιμετωπίσει ο χωροταξικός προγραμματισμός και σχεδιασμός, στα πλαίσια της τροποποίησης της Δήλωσης Πολιτικής για την Ύπαιθρο και τα χωριά για τα επόμενα πέντε χρόνια, είναι η διάγνωση και επίλυση των σύγχρονων προβλημάτων και η αντιμετώπιση των κινδύνων και απειλών, με παράλληλη αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων, των δυνατοτήτων και των ευκαιριών για την αειφόρο ανάπτυξη της υπαίθρου.

2.7 Για την αντιμετώπιση αυτής της πρόκλησης, στα πλαίσια ενός ορθολογικού σύγχρονου οράματος είναι απαραίτητη η εισαγωγή ανανεωμένων στρατηγικών και πολιτικών οι οποίες θα απαντούν με σύγχρονες, ευέλικτες και καινοτόμες πολιτικές σε υφιστάμενες δυσχέρειες και νέους κινδύνους, όπως :

- (i) Η δημιουργία ή συντήρηση χωρικών ανισοτήτων μεταξύ των κυρίων αστικών συγκροτημάτων και των διαφόρων περιοχών της υπαίθρου και των χωριών, αλλά και μεταξύ επιμέρους περιφερειών της υπαίθρου.
- (ii) Η συνέχιση της υποβάθμισης σημαντικών φυσικών και πολιτιστικών πόρων.
- (iii) Η μη άμβλυνση της συνεχιζόμενης ανισότητας πρόσβασης στα δίκτυα μεταφορών και επικοινωνιών.
- (iv) Η παράταση της μη αποτελεσματικής αντιμετώπισης της εγκατάλειψης και απομόνωσης ορισμένων περιοχών της υπαίθρου.
- (v) Ο περιορισμός της ανταγωνιστικότητας περιοχών της υπαίθρου σε εθνικό, αλλά και σε Ευρωπαϊκό επίπεδο.

2.8 Παράλληλα, μια σειρά παραγόντων δημιουργούν ευκαιρίες και δυνατότητες οι οποίες επιβάλλεται να αξιοποιηθούν ορθολογικά για να αντιμετωπισθούν τα υφιστάμενα διαρθρωτικά και γεωγραφικά μειονεκτήματα ορισμένων περιοχών της υπαίθρου. Τέτοιοι παράγοντες που αφορούν είτε συνολικά είτε επιμέρους περιοχές είναι:

- (i) Η ανάπτυξη και εισαγωγή νέων τεχνολογιών.
- (ii) Η συνεχής βελτίωση των δικτύων μεταφορών, ενέργειας και επικοινωνιών.
- (iii) Η ανάπτυξη δικτύων, τρόπων και μεθόδων συνεργασίας μεταξύ των αστικών συγκροτημάτων και της υπαίθρου, καθώς και των χωριών μεταξύ τους.
- (iv) Η συνεχής αποκέντρωση των οικονομικών δραστηριοτήτων, που είναι δυνατό να χωροθετηθούν στην ύπαιθρο, με αποτέλεσμα τη διεύρυνση της οικονομικής βάσης των αγροτικών περιοχών.
- (v) Η τάση για λελογισμένη (βιώσιμη) διαχείριση τόσο των φυσικών πόρων, της φύσης και της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων γενικά, όσο και της πολιτιστικής κληρονομιάς και του τοπίου.

3. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟ ΚΑΙ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

3.1 Το βασικό πρόβλημα στην επίτευξη της εδαφικής και χωρικής συνοχής στην Κύπρο προκύπτει από τις συνεχιζόμενες ανισότητες μεταξύ αστικών περιοχών και πολλών από τις περιφέρειες της υπαίθρου.

3.2 Εξίσου σημαντικής κλίμακας ανισότητες παρατηρούνται μεταξύ διαφόρων περιφερειών της υπαίθρου (ορεινές - ημιορεινές περιοχές – περιοχές που παρουσιάζουν απομόνωση και αναπτυξιακή υστέρηση – περιοχές κατά μήκος της γραμμής αντιπαράταξης σε αντιδιαστολή με παράκτιες περιοχές – περιοχές του αστικού περιγύρου – περιοχές που παρουσιάζουν συγκριτικά πλεονεκτήματα, κ.ο.κ.).

3.3 Αρκετές περιοχές της υπαίθρου συνεχίζουν να παρουσιάζουν διαχρονικά τάσεις μείωσης των μόνιμων κατοίκων και είναι αραιοκατοικημένες, με μη ισόρροπη ηλικιακή σύνθεση (γερασμένος μόνιμος πληθυσμός). Η μείωση του πληθυσμού, είναι ιδιαίτερα αισθητή στις ορεινές περιοχές και σε περιοχές που παρουσιάζουν σχετικά μεγάλη απόσταση από τα αστικά κέντρα. Τέτοια φαινόμενα δεν υπάρχουν στις περιοχές της υπαίθρου οι οποίες περιβάλλουν τα αστικά κέντρα, στις παραθαλάσσιες μη αστικές περιοχές ή και σε άλλες περιοχές που παρουσιάζουν συγκριτικά χωρικά και άλλα πλεονεκτήματα.

3.4 Σημαντικοί παράγοντες για την αναπτυξιακή υστέρηση των πιο πάνω περιοχών είναι, μεταξύ άλλων:

(i) Η μεγάλη εξάρτηση από την γεωργία και το χαμηλό εισόδημα των νοικοκυριών. Η γεωργία και γενικότερα ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας δεν είναι πλέον δυνατό να αποδώσουν ικανοποιητικό εισόδημα, ιδίως όταν αντιμετωπίζεται έλλειψη εναλλακτικών οικονομικών δραστηριοτήτων.

(ii) Ο μικρής σημασίας μεταποιητικός τομέας που λειτουργεί στην ύπαιθρο αφορά σε μεγάλο βαθμό δραστηριότητες χαμηλής προστιθέμενης αξίας και επιχειρήσεις πολύ μικρού μεγέθους.

(iii) Η μειωμένη πρόσβαση σε υπηρεσίες γενικού οικονομικού ενδιαφέροντος.

(iv) Η προβληματική προσπελασιμότητα, ως αποτέλεσμα των ελλείψεων και ασυνεχειών του περιφερειακού κυρίως οδικού δικτύου. Επιπρόσθετα,

παρουσιάζονται ελλείψεις στη σύνδεση συγκεκριμένων περιφερειών της υπαίθρου με τα αστικά κέντρα.

(v) Οι ανεπαρκείς δημόσιες συγκοινωνίες που καθιστούν την προσβασιμότητα ακόμη πιο δύσκολη.

(vi) Η ανεπαρκής παροχή υπηρεσιών γενικά και ιδιαίτερα κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης. Το αγροτικό ιατρικό δίκτυο είναι αρκετά υποβαθμισμένο με αποτέλεσμα ευπαθείς ομάδες τους πληθυσμού, με αυξημένες ανάγκες για ιατρικές υπηρεσίες (κυρίως ηλικιωμένοι), να στερούνται επαρκούς φροντίδας και περίθαλψης στο χώρο διαμονής τους.

(vii) Οι υποδομές εκπαίδευσης στην ύπαιθρο είναι σχετικά περιορισμένες, ειδικότερα σε ότι αφορά την δευτεροβάθμια εκπαίδευση, εν μέρει λόγω του χαμηλού αριθμού μαθητών, με αποτέλεσμα πολλοί μαθητές να αναγκάζονται να διανύουν καθημερινά σημαντικές αποστάσεις για σκοπούς εκπαίδευσης.

(viii) Μειωμένες είναι επίσης και οι δυνατότητες πρόσβασης του πληθυσμού πολλών περιφερειών της υπαίθρου στην σύγχρονη τεχνολογία και την κοινωνία της γνώσης. Πιο συγκεκριμένα, σε πολλές περιοχές της υπαίθρου το ευρυζωνικό δίκτυο είναι πολύ περιορισμένο, ως και ανύπαρκτο στις ορεινές περιοχές. Ως αποτέλεσμα, η χρήση τεχνολογιών πληροφορικής και επικοινωνιών είναι σήμερα πολύ περιορισμένη.

3.5 Στην ύπαιθρο παρατηρούνται επίσης ελλείψεις σε ειδικές πολιτιστικές και άλλες τουριστικές υποδομές για ανάπτυξη εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Ο τομέας του τουρισμού, είναι κατεξοχήν μονοδιάστατος και επικεντρώνεται, κυρίως στις παράκτιες περιοχές. Το σημαντικότερο αυτό χαρακτηριστικό εντείνει τις πιέσεις στο περιβάλλον όλων των παράκτιων περιοχών και αναστέλλει την προοπτική διαφοροποίησης και εμπλουτισμού του προσφερόμενου προϊόντος, σε συνδυασμό με την ανάδειξη και αξιοποίηση των πλεονεκτημάτων που παρουσιάζει η υπόλοιπη ύπαιθρος.

3.6 Αξιόλογες περιοχές της υπαίθρου, από πλευράς φυσικού περιβάλλοντος, σημαντικού φυσικού και πολιτιστικού τοπίου και αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς, δεν προβάλλονται και δεν αξιοποιούνται επαρκώς.

3.7 Στην ύπαιθρο εμφανίζονται φαινόμενα καταπόνησης του περιβάλλοντος που οφείλονται κυρίως σε:

- (i) Άστοχες και αυθαίρετες επεμβάσεις στο φυσικό και πολιτιστικό τοπίο, περιλαμβανομένης και της αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.
- (ii) Ελλείψεις βασικών υποδομών διαχείρισης στερεών, επικίνδυνων και υγρών αποβλήτων.
- (iii) Έντονη τουριστική ανάπτυξη των παράκτιων περιοχών.
- (iv) Συγκρούσεις μεταξύ μη συμβατών χρήσεων γης.
- (v) Πιέσεις από τη διασπορά της ανάπτυξης, ειδικότερα σε ότι αφορά παραθεριστικές ή δεύτερες κατοικίες.
- (vi) Μη βιώσιμη χρήση των φυσικών πόρων.

3.8 Παράλληλα, σε αρκετές και ιδιαίτερα ορεινές περιοχές αντιμετωπίζονται σημαντικοί κίνδυνοι από την απώλεια φυσικών και πολιτιστικών πόρων (πυρκαγιές, πλημμύρες, διάβρωση του εδάφους, ξηρασία). Έντονη διάβρωση παρατηρείται επίσης και σε αρκετές παραθαλάσσιες περιοχές.

3.9 Η ύπαιθρος αναπόφευκτα συμβάλλει ουσιαστικά στην εφαρμογή σημαντικών κρατικών πολιτικών στους τομείς της αξιοποίησης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, διαχείρισης των στερεών και υγρών αποβλήτων και διαχείρισης των περιορισμένων υδάτινων πόρων. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο σχεδιασμός αυτών των υποδομών δημιουργεί αντιδράσεις, κυρίως λόγω ανησυχιών για τις επιπτώσεις τους στις αξίες της γης.

3.10 Στην ύπαιθρο παρατηρείται έλλειψη επενδύσεων σε ερευνητικές και υποστηρικτικές για την ενθάρρυνση της καινοτομίας, υποδομές και περαιτέρω διασύνδεση της ερευνητικής και καινοτομικής δραστηριότητας με την παραγωγή.

4. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

4.1 Ένα από τα σημαντικότερα συγκριτικά πλεονεκτήματα πολλών περιφερειών της υπαίθρου, το οποίο μπορεί να συμβάλει θετικά στην ανάπτυξη τους, είναι η ύπαρξη σημαντικού φυσικού πλούτου και βιοποικιλότητας. Μέχρι σήμερα έχουν επιλεγεί 39 Περιοχές Προστασίας που θα ενταχθούν στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο ΦΥΣΗ (NATURA) 2000, ενώ διάφορες περιοχές διαθέτουν σημαντική πολιτιστική κληρονομιά.

4.2 Πέρα από το φυσικό πλούτο σε πολλές περιπτώσεις υπάρχουν περιοχές με πολύ αξιόλογο φυσικό και πολιτιστικό τοπίο, οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις συμπίπτουν με τις Περιοχές Προστασίας ΦΥΣΗ 2000.

4.3 Στις πολλούς παραδοσιακούς πυρήνες οικισμών, διασώζεται αξιόλογος αρχιτεκτονικός, ιστορικός, κοινωνικός και πολιτιστικός πλούτος, και γενικότερα ενδιαφέροντα στοιχεία πολιτιστικής κληρονομιάς. Υπάρχει, επίσης, μεγάλος αριθμός εκκλησιαστικών μνημείων και σημαντικός αριθμός αρχαιολογικών χώρων. Πολλά από τα μνημεία των περιοχών της υπαίθρου έχουν ανακηρυχθεί από την UNESCO ως μνημεία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς.

4.4 Το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον, ο πολιτιστικός πλούτος, οι καλές κλιματολογικές συνθήκες, η διατήρηση των παραδοσιακών ηθών και εθίμων και το αγροτικό τοπίο αποτελούν σημαντικούς παράγοντες για την ανάπτυξη ειδικών μορφών τουρισμού, στα πλαίσια της αειφορίας, καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου. Αυτές οι μορφές τουρισμού μπορούν να συμβάλουν στη διεύρυνση της οικονομίας των αγροτικών περιοχών, δεδομένης και της αυξανόμενης ζήτησης για διαφοροποιημένα τουριστικά προϊόντα.

4.5 Το περιβάλλον και το τοπίο προσφέρονται σε αρκετές περιπτώσεις για την ανάπτυξη βιώσιμων, ήπιων μορφών αναψυχής και ψυχαγωγίας.

4.6 Υπάρχουν αρκετές περιοχές στην ύπαιθρο, όπου είναι δυνατό να αξιοποιηθούν ευκαιρίες διεύρυνσης της τοπικής οικονομικής βάσης, επιπρόσθετα προς τις εναλλακτικές μορφές τουρισμού, με τη δημιουργία συμπληρωματικών πηγών εισοδήματος και απασχόλησης και την ενθάρρυνση εγκατάστασης επιχειρηματικών μονάδων υψηλής προστιθέμενης αξίας, νοουμένου ότι διασφαλίζονται τα ακόλουθα:

(i) Η αποτροπή της καταπόνησης του περιβάλλοντος και του τοπίου,

- (ii) Η αποφυγή του ενδεχόμενου αρνητικού, άμεσου ή έμμεσου επηρεασμού καθορισμένων Ζωνών Ανάπτυξης (π.χ. Βιομηχανικών και Βιοτεχνικών), ιδιαίτερα αυτών που σχεδιάζονται σε περιφερειακή βάση,
- (iii) Η επίτευξη συνέργειας με άλλες πηγές εισοδήματος που μπορούν να υπάρξουν παραδοσιακά στην ύπαιθρο.
- (iv) Ο συνδυασμός με υφιστάμενες οικονομικές δραστηριότητες στην ύπαιθρο.

4.7 Η ύπαιθρος αναπόφευκτα θα φιλοξενήσει βασικές υποδομές στρατηγικής εθνικής σημασίας, περιλαμβανομένου και μονάδων παραγωγής ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές, αρκεί να πληρούνται βασικά κριτήρια τα οποία αναφέρθηκαν προηγούμενα.

5. ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Ως αποτέλεσμα των ανωτέρω διαπιστώσεων, κατά την επικείμενη αναθεώρηση της Δήλωσης Πολιτικής οι στρατηγικοί στόχοι για την ανάπτυξη στην ύπαιθρο και στα χωριά θα αναθεωρηθούν, εκσυγχρονισθούν, επεκταθούν, εμπλουτιστούν και διαφοροποιηθούν, τόσο σε γενικό επίπεδο όσο και στις επιμέρους θεματικές πολιτικές και μέτρα ανάπτυξης, όπως περιγράφεται με συνοπτικό και ενδεικτικό τρόπο στη συνέχεια της παρούσας Έκθεσης.

5.1 ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

- (α) Η προγραμματισμένη και λελογισμένη προαγωγή, έλεγχος και υλοποίηση αναπτύξεων, προς επίτευξη της αειφόρου (βιώσιμης) γενικότερης ανάπτυξης της Κύπρου και της υπαίθρου, με ιδιαίτερη έμφαση στη διαχείριση των φυσικών πόρων, του περιβάλλοντος και του τοπίου.
- (β) Η συγκράτηση και η κατά το δυνατό αύξηση του μόνιμου πληθυσμού της υπαίθρου και ο εμπλουτισμός της δημογραφικής σύνθεσης του πληθυσμού, με πλήρη αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων κάθε γεωγραφικής περιφέρειας.
- (γ) Η επίτευξη της γεωγραφικής, οικονομικής και κοινωνικής εξισορρόπησης, συνοχής και σύγκλισης των ασθενέστερων περιφερειών και κοινοτήτων, με ενίσχυση των ημιορεινών και ορεινών περιφερειών, των απομακρυσμένων από τα αστικά κέντρα περιφερειών και των περιοχών κατά μήκος της γραμμής αντιπαράταξης.
- (δ) Η ανάδειξη της συνολικής ελκυστικότητας των αγροτικών περιοχών, με διαφοροποιήσεις των επιμέρους πολιτικών, όπου απαιτείται, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κάθε περιφέρειας.
- (ε) Η δημιουργία βιώσιμων οικισμών στην ύπαιθρο, οι οποίοι μεταξύ άλλων θα:
 - (i) Είναι λειτουργικά σχεδιασμένοι και οργανωμένοι, με δημόσιους χώρους φιλικούς προς τους κατοίκους και προσιτούς σε όλες τις κοινωνικές ομάδες και ηλικίες.

- (ii) Προσφέρουν επαρκείς επιλογές απόκτησης κατοικίας για όλες τις εισοδηματικές ομάδες και οικογένειες (μικρές ή μεγάλες οικογένειες, ηλικιωμένους, κλπ.).
- (iii) Παρέχουν τη δυνατότητα πρόσβασης στους χώρους εργασίας, εκπαίδευσης και υπηρεσιών, και με μέσα άλλα από τα ιδιωτικά αυτοκίνητα.
- (iv) Παρέχουν εναλλακτικές επιλογές απασχόλησης, με έμφαση στη δημιουργία πυρήνων απασχόλησης σε περιφερειακό επίπεδο (πχ. περιφερειακές βιοτεχνικές περιοχές).
- (v) Συμβάλλουν στη διατήρηση ελκυστικού, δομημένου και φυσικού περιβάλλοντος.
- (vi) Διαθέτουν ικανοποιητικά αποθέματα γης για τη μελλοντική τους ανάπτυξη και την αντιμετώπιση οικονομικών αλλαγών.
- (vii) Παρέχουν επαρκείς υπηρεσίες στην τοπική κοινωνία.
- (viii) Προβάλλουν και αξιοποιούν τα συγκριτικά τους πλεονεκτήματα.
- (στ) Η διασφάλιση επαρκούς και κατάλληλης γης για διάφορες χρήσεις, άλλες από την κατοικία, και επιδίωξη της καλύτερης δυνατής αξιοποίησης της.
- (ζ) Η επίτευξη, όσο είναι εφικτό, συμπαγούς και συγκεντρωμένης ανάπτυξης και η κατά κανόνα αποθάρρυνση της διασποράς της ανάπτυξης, με στόχο την πρόληψη λειτουργικών, οικονομικών, κοινωνικών προβλημάτων αλλά και αρνητικού επηρεασμού του περιβάλλοντος, της βιοποικιλότητας, των οικοσυστημάτων και του τοπίου.
- (η) Η δημιουργία δικτύων συνεργασίας μεταξύ των πόλεων και των περιφερειών της υπαίθρου και μεταξύ επιμέρους περιφερειών της υπαίθρου.
- (θ) Η επωφελής επαναξιοποίηση γης που είναι επιβαρυνμένη περιβαλλοντικά.
- (ι) Η διασφάλιση των ανέσεων όλων των χρήσεων και η αποτροπή της γειτνίασης συγκρουόμενων χρήσεων, ώστε να αποφεύγεται η αρνητική αλληλεπίδραση και ο κίνδυνος ατυχημάτων, ειδικά ατυχημάτων μεγάλης κλίμακας.

5.2 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ, ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΚΑΙ ΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

- (α) Ο σεβασμός, η προστασία, η διατήρηση, η ανάδειξη, η αποτροπή υπερβολικών πιέσεων και η αιφόρος διαχείριση:
 - (i) Του περιβάλλοντος, με έμφαση στην βιοποικιλότητα, τα οικοσυστήματα, τα δάση και γενικά τις δασωμένες περιοχές.
 - (ii) Των φυσικών πόρων, με έμφαση στους υδάτινους πόρους.
 - (iii) Του τοπίου και της φυσικής καλλονής.
 - (iv) Της φυσικής και αρχιτεκτονικής, ιστορικής, κοινωνικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της υπαίθρου.
- (β) Η προστασία της υπαίθρου από φυσικούς και άλλους κινδύνους, περιλαμβανομένης της προστασίας των εδαφών από τη διάβρωση, κυρίως στις ορεινές και παραθαλάσσιες περιοχές.
- (γ) Η βιώσιμη διαχείριση των στερεών, επικίνδυνων και υγρών αποβλήτων.
- (δ) Ο έλεγχος περαιτέρω πιέσεων στις παράκτιες περιοχές, καθώς και στις προστατευόμενες θαλάσσιες περιοχές και τη θάλασσα γενικότερα.
- (ε) Η εφαρμογή αιφόρου λατομικής και μεταλλευτικής ανάπτυξης και η αποτροπή της αλλοίωσης του περιβάλλοντος και της μορφολογίας του φυσικού εδάφους και του τοπίου γενικότερα με την αποτροπή μη αποδοτικών επεμβάσεων, τη συστηματική εφαρμογή μέτρων αποκατάστασης του περιβάλλοντος και του τοπίου και την επαναχρησιμοποίηση της λατομευμένης γης, για άλλες κατάλληλες χρήσεις.
- (στ) Η αναβάθμιση και αναζωογόνηση του δομημένου περιβάλλοντος, και της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς στην ύπαιθρο.

5.3 ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

- (α) Η ανάδειξη της πολυδιάστατης συνεισφοράς της γεωργίας και κτηνοτροφίας.
- (β) Η βέλτιστη αξιοποίηση και προστασία της γης που είναι κατάλληλη για γεωργικούς ή κτηνοτροφικούς σκοπούς, ιδιαίτερα για την παραγωγή προϊόντων ονομασίας προέλευσης, βιολογικών προϊόντων, αρωματικών φυτών, κ.ο.κ., με έμφαση στα τοπικά και μεσογειακά προϊόντα.
- (γ) Η δημιουργία και υποστήριξη εναλλακτικών, βιώσιμων μορφών ανάπτυξης και ευκαιριών απασχόλησης, με έμφαση σε δραστηριότητες μεγαλύτερης προστιθέμενης αξίας, και με διαφοροποίηση της οικονομικής βάσης, μέσα από την παροχή εναλλακτικών θέσεων εργασίας στους τομείς της βιομηχανίας, βιοτεχνίας και των υπηρεσιών.
- (δ) Η ενθάρρυνση του αγροτουρισμού και άλλων εναλλακτικών μορφών βιώσιμου τουρισμού, που συνδέονται με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα που προσφέρει η ύπαιθρος, ιδιαίτερα όσον αφορά τις κλιματικές συνθήκες, τον πολιτισμό, το φυσικό και πολιτιστικό τοπίο, τη βιοποικιλότητα και το περιβάλλον γενικότερα, καθώς και αντίστοιχων μορφών αναψυχής, ψυχαγωγίας, υγείας, αθλητισμού και ευεξίας.
- (ε) Η ενθάρρυνση της χωροθέτησης των ακόλουθων καινοτόμων χρήσεων/δραστηριοτήτων σε κατάλληλες περιοχές της υπαίθρου που κατά προτίμηση δεν είναι αποδοτικές για την πρωτογενή παραγωγή:
 - (i) Έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης,
 - (ii) Ενθάρρυνση της καινοτομίας, συσχετισμένης με την παραγωγική βάση, ιδιαίτερα στους τομείς της τεχνολογίας, των τεχνολογιών πληροφορικής, των επικοινωνιών, κ.ο.κ..
- (στ) Η ενίσχυση και εκσυγχρονισμός ήπιων τύπων επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης, του τουρισμού, των υπηρεσιών και της καινοτομίας, προς:
 - (i) αξιοποίηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της κάθε περιφέρειας,
 - (ii) αξιοποίηση οικονομιών κλίμακας, όπου κάτι τέτοιο είναι εφικτό,

- (iii) παραγωγή προϊόντων και υπηρεσιών υψηλής προστιθέμενης αξίας,
 - (iv) υποστήριξη και ενθάρρυνση της συνέργειας και συνεργασίας επιχειρήσεων και δημιουργίας συστάδων επιχειρήσεων που συνδυάζουν δραστηριότητες μεταποίησης και υπηρεσιών,
 - (v) προσέλκυση ήπιων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, που έχουν επίκεντρο την ανάδειξη και τον εμπλουτισμό των πολιτιστικών και περιβαλλοντικών στοιχείων της υπαίθρου και παρεμβάσεις που απορρέουν από τα Διαχειριστικά Σχέδια των Περιοχών του Δικτύου ΦΥΣΗ 2000 και στοχεύουν στην δημιουργία βιώσιμων οικονομικών δραστηριοτήτων στις περιοχές αυτές.
- (ζ) Η διασφάλιση των δυνατοτήτων βέλτιστης χωροθέτησης υποδομών εθνικής στρατηγικής σημασίας, με έμφαση στα ακόλουθα:
- (i) Την αξιοποίηση των Ανανεώσιμων Πηγών για την παραγωγή ενέργειας.
 - (ii) Τη διαχείριση στερεών αποβλήτων και απορριμμάτων (κατασκευή και λειτουργία διαμετακομιστικών σταθμών και εγκαταστάσεων διαχωρισμού, ανακύκλωσης, επεξεργασίας και διάθεσης αστικών απορριμμάτων και υλικών από κατεδαφίσεις, στο σύνολο της επικράτειας της χώρας).
 - (iii) Τη διαχείριση υγρών αποβλήτων, μέσω της κατασκευής αποχετευτικών συστημάτων, και της επαναχρησιμοποίησης του επεξεργασμένου ύδατος και της λυματολάσπης που προκύπτουν από την επεξεργασία των λυμάτων.
 - (iv) Τη διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων.
 - (v) Την ανάπτυξη των δικτύων επικοινωνιών όλων των επιπέδων, και των δικτύων μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας.
- (η) Η δημιουργία ενός σύγχρονου και ασφαλούς οδικού δικτύου και η βελτίωση της αποτελεσματικότητας των συνδέσεων των αστικών κέντρων με τις περιφέρειες της υπαίθρου, τα σημεία εισόδου στη χώρα, καθώς και των περιφερειών της υπαίθρου μεταξύ τους, πρόσθετα προς το εσωτερικό οδικό δίκτυο των κοινοτήτων.

- (θ) Η διασφάλιση δυνατοτήτων στέγασης υπηρεσιών δημόσιας υγείας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, παιδείας, πολιτισμού και ψυχαγωγίας.
- (ι) Η υποστήριξη της προσπάθειας δημιουργίας ή/και η ενθάρρυνση ανάπτυξης πολιτιστικών, θεματικών διαδρομών, διαδρομών μελέτης της φύσης ή/και σύνθετων διαδρομών (σήμανση μονοπατιών για πεζοπορία, διαδρομές ποδηλασίας), θεματικών μουσείων, θεματικών πάρκων σε συσχετισμό με τα χαρακτηριστικά και τις παραδοσιακές δραστηριότητες της υπαίθρου, κέντρων πληροφόρησης, περιβαλλοντικών κέντρων, κατασκηνωτικών και εκδρομικών χώρων κ.λ.π.
- (ια) Η ενίσχυση και επέκταση της χρήσης των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών.

6. ΘΕΜΑΤΙΚΟΙ ΤΟΜΕΙΣ – ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΑΝΑ ΤΥΠΟ ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ

6.1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΡΟΝΟΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ - ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΟΡΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ - ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΠΑΡΟΧΗ ΧΩΡΩΝ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ

6.1.1 Διαπιστώνεται η ανάγκη εκσυγχρονισμού των εν λόγω προνοιών, κατά το πρότυπο των αντίστοιχων προνοιών που εφαρμόζονται στα Τοπικά Σχέδια, ώστε να ενισχυθεί η προσπάθεια περαιτέρω ανάπτυξης στα χωριά και στην ύπαιθρο γενικότερα.

6.1.2 Παράλληλα, θα μελετηθεί το ενδεχόμενο εξειδίκευσης των προνοιών των ανωτέρω κεφαλαίων, για επιμέρους ομάδες περιφερειών, με κριτήριο τα χαρακτηριστικά, τις ανάγκες και τις ευαισθησίες κάθε περιφέρειας.

6.1.3 Στην επάρκεια των απαιτούμενων χώρων στάθμευσης σε κέντρα αναψυχής και ιδιαίτερα σε αυτά τα οποία συγκεντρώνουν μεγάλο αριθμό πελατείας.

6.1.4 Με αφορμή συγκεκριμένες προβληματικές περιπτώσεις μεγάλων εστιατορίων τα οποία χρησιμοποιούνται και ως αίθουσες δεξιώσεων, αλλά και την ίδια την πολιτική για τις αίθουσες δεξιώσεων, θα πρέπει να εξεταστεί το ενδεχόμενο για αύξηση των απαιτούμενων χώρων στάθμευσης, κάτι το οποίο θα μπορούσε να γίνει και για ανάλογες παρόδεις διευκολύνσεις. Παράλληλα θα πρέπει να διασφαλίζεται ότι σε τέτοιες περιπτώσεις δεν δημιουργούνται προβλήματα στην οδική κυκλοφορία και στην ασφάλεια των κινήσεων. Θα πρέπει να επανεξεταστεί επίσης η απόσταση από τα οδικά σύνορα, στις περιπτώσεις όπου η ανάπτυξη εφάπτεται σε υπεραστικούς δρόμους ή άλλους κύριους δρόμους υπερτοπικής σημασίας, προς διασφάλιση των ανέσεων των δρόμων αυτών και της οδικής ασφάλειας.

6.2 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

6.2.1 Οι πρόνοιες του Κεφαλαίου θα επανεξεταστούν, με στόχο τη διαφύλαξη της ποικιλομορφίας της φυσικής και της πολιτιστικής κληρονομιάς και των φυσικών πόρων κάθε περιφέρειας, που αποτελούν δυνητικά ουσιαστικό αναπτυξιακό κεφάλαιο.

6.2.2 Οι ιδιαιτερότητες κάθε περιφέρειας θα επαναξιολογηθούν και κατηγοριοποιηθούν, ώστε να ληφθούν υπόψη στην αναθεώρηση του κειμένου της Δήλωσης Πολιτικής, αλλά και στην τροποποίηση των Ορίων Ανάπτυξης/Πολεοδομικών Ζωνών για κάθε Κοινότητα και περιφέρεια ξεχωριστά.

6.2.3 Η ανάπτυξη της υπαίθρου πρέπει να βασισθεί στη διευκόλυνση της εγκατάστασης και λειτουργίας όσο το δυνατό μεγαλύτερου φάσματος δραστηριοτήτων, με την προϋπόθεση του σεβασμού των ιδιαιτεροτήτων κάθε περιφέρειας, της αξιοποίησης της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς και των επιμέρους τοπίων και της διατήρησης και βιώσιμης χρήσης της βιοποικιλότητας, σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο.

6.2.4 Παράλληλα, θα επιδιωχθεί η επεξεργασία ολοκληρωμένων προνοιών που θα διασφαλίζουν τη βιώσιμη διαχείριση των φυσικών πόρων (ατμόσφαιρα, υδάτινοι πόροι και έδαφος), καθώς και τον καθορισμό ειδικών Ζωνών Προστασίας λαμβάνοντας, μεταξύ άλλων, υπόψη:

- (i) Το νερό, το οποίο αποτελεί πόρο ζωτικής σημασίας.
- (ii) Τον καθορισμό των Ζωνών Προστασίας του Ευρωπαϊκού Δικτύου "ΦΥΣΗ 2000" και την προοπτική εκπόνησης και εφαρμογής Διαχειριστικών Σχεδίων για αυτές.
- (iii) Άλλες ευαίσθητες Ζώνες (ορεινές περιοχές, υγρά τοπία, φράγματα, παράκτιες περιοχές, χείμαρρους και αργάκια, γκρεμούς – απότομα πρανή, φαράγγια, γεωμορφώματα, δασώδεις περιοχές, σημαντικά φυσικά και πολιτιστικά τοπία κ.λ.π.).

6.3 ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

6.3.1 Έδη λειτουργεί ad-hoc Επιτροπή, η οποία εξετάζει τη σχέση μεταξύ του Νόμου περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας και του Νόμου περί Αρχαιοτήτων, με στόχο, μεταξύ άλλων, το συντονισμό των διαδικασιών, που αποσκοπούν στην προστασία και ανάδειξη των Αρχαιοτήτων και των Μνημείων. Ανάλογα με τα σχετικά πορίσματα και την τελική Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, θα τροποποιηθεί η σχετική πολιτική της Δήλωσης Πολιτικής.

6.3.2 Ο κατάλογος των περιγραφόμενων Αρχαίων Μνημείων θα εκσυγχρονιστεί, σε συνεργασία με το Τμήμα Αρχαιοτήτων.

6.4 ΟΙΚΟΠΕΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΟΙΚΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑ

6.4.1 Βασικός στόχος της αναθεώρησης θα είναι ο καθορισμός Οικιστικών Ζωνών σε όλες τις περιοχές της υπαίθρου, λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες που αναφέρονται πιο κάτω, και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε Κοινότητας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής στην οποία βρίσκεται η κοινότητα. Άμεση προτεραιότητα θα δοθεί στις κοινότητες για τις οποίες δεν έχουν καθοριστεί ακόμα Πολεοδομικές Ζώνες.

6.4.2 Οι Οικιστικές Ζώνες γενικότερα θα επαναξιολογηθούν, με βάση τους παράγοντες που περιγράφονται στην παρούσα Έκθεση. Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην επαναξιολόγηση των πυκνοτήτων ανάπτυξης, με στόχο τη βέλτιστη απόδοση της οικοπεδοποιήσιμης γης και την επίτευξη συμπαγών οικισμών, σε συνάρτηση με τη σωστότερη ένταξη κάθε ανάπτυξης στο φυσικό περιβάλλον και το πολιτιστικό τοπίο.

6.4.3 Σε περιαστικές κυρίως περιοχές και περιοχές όπου εμφανίζονται πιέσεις ανάπτυξης, θα αποφευχθεί η υπερβολική επέκταση των Οικιστικών Ζωνών με χαμηλές πυκνότητες, οι οποίες οξύνουν τις δυσκολίες ολοκλήρωσης των απαραίτητων υποδομών.

6.4.4 Θα επανεξεταστεί επίσης η πολιτική για την ανέγερση μεμονωμένης κατοικίας εκτός των καθορισμένων Περιοχών Ανάπτυξης, με γνώμονα την επίτευξη βιώσιμης συνολικής ανάπτυξης και στόχο την αποθάρρυνση της διάσπαρτης ανάπτυξης, ιδιαίτερα στις περιαστικές περιοχές, τις περιοχές όπου αντιμετωπίζονται πιέσεις διάσπαρτης ανάπτυξης και τις περιοχές όπου η διασπορά οικιστικής ανάπτυξης δημιουργεί κινδύνους σοβαρής υποβάθμισης των φυσικών πόρων και του τοπίου. Παράλληλα, σε συνεννόηση με τις αρμόδιες Κρατικές Υπηρεσίες, θα επιδιωχθεί να προστατευθεί η γόνιμη και αποδοτική γεωργική γη και ιδιαίτερα η αρδεύομενη γη και κατά κανόνα οι περιοχές στις οποίες έχουν γίνει επενδύσεις της Κυβέρνησης με σκοπό την αξιοποίηση της γης για άλλες χρήσεις.

6.5 ΓΕΩΡΓΙΚΗ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ, ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

6.5.1 Η Κυβέρνηση αναγνωρίζει τη στρατηγική σημασία του αγροδιατροφικού τομέα, που περιλαμβάνει τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την πτηνοτροφία, την ιχθυοκαλλιέργεια, την αλιεία και άλλους εξειδικευμένους τομείς, και έχει ως στόχο την εξασφάλιση επαρκούς εισοδήματος και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των παραγωγών, αυξάνοντας με συγκεκριμένα μέτρα τη συνεισφορά του ευρύτερου γεωργικού τομέα στην εθνική οικονομία.

6.5.2 Στα πλαίσια της εκπόνησης και τροποποίησης των Πολεοδομικών Ζωνών θα επανεξεταστούν και κατηγοριοποιηθούν τα όρια των Γεωργικών Ζωνών, ώστε να διαχωριστούν από άλλες περιοχές της υπαίθρου με άγονες/ξηρικές εκτάσεις, ανάλογα με τις πραγματικές τους αποδόσεις και ειδικότερα τις δυνατότητες άρδευσης και παραγωγής προϊόντων ονομασίας προέλευσης, βιολογικών προϊόντων, αρωματικών φυτών, κ.ο.κ.

6.5.3 Παράλληλα, τα όρια των Κτηνοτροφικών Ζωνών πρέπει να επανεξεταστούν σε συνεργασία με το Τμήμα Γεωργίας, με γνώμονα το γεγονός ότι η κτηνοτροφία αποτελεί σημαντικό οικονομικό τομέα αρκετών περιφερειών της υπαίθρου, αναπτυσσόμενη στα πλαίσια των σύγχρονων Ευρωπαϊκών προδιαγραφών, προτύπων και διεργασιών, χωρίς να συγκρούεται με ασυμβίβαστες άλλες χρήσεις και το περιβάλλον. Διάφορες πολιτικές οι οποίες, πέρα από την προστασία της καλής γεωργικής γης, συμβάλλουν στην προσαρμογή της κτηνοτροφικής ανάπτυξης στα σύγχρονα δεδομένα θα επανεξετασθούν σε συνεργασία με το Τμήμα Γεωργίας, λαμβάνοντας υπόψη τις εισηγήσεις των γεωργοκτηνοτρόφων και των αγροτικών οργανώσεων.

6.5.4 Ειδικότερους στόχους των πολιτικών αυτών θα αποτελούν μεταξύ άλλων:

- (i) Η αποτροπή της περιβαλλοντικής υποβάθμισης, αξιοποιώντας τη συμβολή της γεωργοκτηνοτροφικής ανάπτυξης στην προστασία της υπαίθρου και του περιβάλλοντος.
- (ii) Η υποστήριξη του γεωργικού κλάδου για την επιτέλεση του πολυδιάστατου ρόλου του στην κοινωνία και ειδικά σε ότι αφορά την παραγωγή ασφαλών και αποδοτικών τροφίμων, τη στήριξη της βιώσιμης ανάπτυξης των αγροτικών περιοχών και την προστασία του περιβάλλοντος και της βιοποικιλότητας.
- (iii) Η ενθάρρυνση της δημιουργίας άλλων συμβατών μεταποιητικών επιχειρήσεων, κοντά στις περιοχές παραγωγής γεωργοκτηνοτροφικών προϊόντων.
- (iv) Η ενθάρρυνση του αγροτουρισμού, αλλά και άλλων εναλλακτικών επιχειρήσεων, ως μιας πρόσθετης πηγής εισοδήματος.
- (v) Ο εξοπλισμός κυρίως των Χοιροτροφικών Ζωνών με τις αναγκαίες περιβαλλοντικές και άλλες υποδομές, ώστε αυτές να ενεργοποιηθούν και αξιοποιηθούν καλύτερα, και η εφαρμογή πολιτικών που θα επιτρέπουν την περιβαλλοντική πρόωπτα αλλά και άλλη αναβάθμιση χοιροτροφικών

μονάδων μεγάλης κλίμακας, ώστε να καταστούν βιώσιμες, αλλά και φιλικές προς τις γειτνιάζουσες χρήσεις της υπαίθρου.

(vi) Η εισαγωγή ευέλικτων πολιτικών όσο αφορά τη χωροθέτηση της κτηνοτροφίας και ειδικότερα για ήπιες κτηνοτροφικές αναπτύξεις, όπως είναι οι μικρές μονάδες αιγοπροβατοτροφίας, οι φάρμες στρουθοκαμήλων, η καλλιέργεια σαλιγκαριών, κ.λ.π..

(vii) Η διευκόλυνση των αναπτύξεων που σχετίζονται με τις καλλιέργειες σε θερμοκήπια μέσα σε καθορισμένα Όρια Ανάπτυξης, περιλαμβανομένων και Κτηνοτροφικών Ζωνών (υπό προϋποθέσεις) και η αποτροπή της χρήσης καλής γεωργικής γης για άλλες μορφές ανάπτυξης.

6.6 ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ, ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ -ΜΟΝΑΔΕΣ ΔΙΑΛΟΓΗΣ, ΠΛΥΣΙΜΑΤΟΣ, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΥ, ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ, ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΚΑΙ ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

6.6.1 Η βιομηχανική, βιοτεχνική και αποθηκευτική ανάπτυξη έχει άμεση σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος, την κοινωνική συνοχή, και την οικονομική ευημερία. Παρόλο που οι δραστηριότητες αυτές είναι δυνατό να προκαλούν, σε ορισμένες περιπτώσεις, περιβαλλοντικές επιπτώσεις, μπορούν παράλληλα να προσφέρουν σημαντικό αριθμό θέσεων εργασίας. Ο ευρύτερος τομέας της δευτερογενούς οικονομίας συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή, ενώ αποτελεί βασική συνιστώσα της τοπικής οικονομικής δραστηριότητας, ιδιαίτερα στην ύπαιθρο, όπου η ανάπτυξη του μεταποιητικού τομέα και η δημιουργία νέων μονάδων και θέσεων αναμένεται να συμβάλει στην άμβλυνση των χωρικών ανισοτήτων.

6.6.2 Οι Στρατηγικοί Στόχοι για την αναθεώρηση είναι οι ακόλουθοι:

(α) Προσδιορισμός των κριτηρίων και προϋποθέσεων ορθής και περιβαλλοντικά βιώσιμης χωροθέτησης της βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή αποθηκευτικής ανάπτυξης σε περιοχές εκτός των καθορισμένων Ζωνών και Περιοχών, ενόψει του μη καθορισμού τέτοιων Ζωνών και Περιοχών σε όλες τις περιφέρειες της υπαίθρου. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να διαμορφωθούν ειδικές, ευέλικτες πολιτικές χωροθέτησης για τους κλάδους ή κατηγορίες δραστηριοτήτων που συναρτώνται άμεσα με την οργάνωση και λειτουργία της υπαίθρου, τον εκσυγχρονισμό και την ανασυγκρότηση της παραδοσιακής βιομηχανίας, αλλά και την προσέλκυση νέων επιχειρήσεων, όπου αυτό είναι εφικτό.

- (β) Αναγνώριση των αναγκών και ιδιαιτεροτήτων χωροθέτησης βιομηχανικών και άλλων μονάδων εθνικής σημασίας και εισαγωγή των αναγκαίων πολιτικών.
- (γ) Εξορθολογισμός των σχέσεων των δραστηριοτήτων αυτών με χρήσεις ή δραστηριότητες με τις οποίες υπάρχει ενδεχόμενο σύγκρουσης ή ανταγωνισμού (πχ. μεμονωμένες κατοικίες) και προστασία ήδη καθορισμένων Βιομηχανικών ή Βιοτεχνικών Ζωνών από πιέσεις για κατάργησή τους.
- (δ) Καθορισμός παραμέτρων προς διασφάλιση της περιβαλλοντικά αποδεκτής κατανομής και χωροθέτησης της βιομηχανικής, βιοτεχνικής και αποθηκευτικής δραστηριότητας και καθορισμός νέων Βιομηχανικών ή Βιοτεχνικών Ζωνών, όπου αυτό είναι αναγκαίο.
- (ε) Καθορισμός νέας πολιτικής για τη χωροθέτηση μονάδων υποδομής (πχ. υποσταθμοί και σταθμοί μεταφοράς της ΑΗΚ, σταθμοί αφαλάτωσης, αιολικά πάρκα, κεραίες επικοινωνιών, κ.ο.κ.) που έχουν ειδικά και σε μεγάλο βαθμό τυποποιημένα χαρακτηριστικά και δεν δικαιολογείται ο περιορισμός τους σε καθορισμένες Βιομηχανικές Ζώνες.

- (α) Στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές πρέπει να εφαρμοσθεί για ευέλικτη και θετική πολιτική χωροθέτησης μονάδων μεταποίησης μικρής σχετικά κλίμακας, προς διεύρυνση του φάσματος απασχόλησης, νοουμένου ότι θα διασφαλίζονται επαρκώς η ασφάλεια και η προστασία του περιβάλλοντος και η ορθή ένταξη τους στο τοπίο.
- (β) Η προσπάθεια αυτή επιβάλλει μια ευέλικτη δέσμη μέτρων πολιτικής, αλλά παράλληλα απαιτεί μέτρα για την αποφυγή αλλοίωσης του τοπίου, συγκρούσεων με άλλες χρήσεις, όπως ο τουρισμός, αρνητικών επιπτώσεων στους παραδοσιακούς οικισμούς, και επιβάρυνσης του περιβάλλοντος. Όπου είναι εφικτό, θα ενθαρρύνεται η αξιοποίηση παραδοσιακών κτισμάτων για τη λειτουργία μονάδων μεταποίησης.

- (γ) Στην παράκτια Ζώνη θα αποθαρρύνεται η χωροθέτηση βιομηχανικών μονάδων εκτός καθορισμένων Ζωνών, με εξαίρεση αυτές που έχουν ανάγκη χωροθέτησης σε άμεση επαφή με το θαλάσσιο μέτωπο.
- (δ) Εισαγωγή νέων πολιτικών για τη διευκόλυνση της χωροθέτησης μονάδων μεταποίησης που αφορούν τη μεταποίηση τοπικών προϊόντων και ιδιαίτερα προϊόντων που είναι ιδιαίτερα ευπαθή στη μεταφορά, μονάδων μεταποίησης προϊόντων γεωγραφικής ένδειξης ή/και προϊόντων προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης.
- (ε) Εισαγωγή πολιτικών για τη χωροθέτηση μονάδων επεξεργασίας λατομικών υλικών κοντά στους χώρους εξόρυξής τους, εκτός αν συντρέχουν άλλοι περιορισμοί και επιφυλάξεις.
- (στ) Στις περιαστικές κοινότητες θα συνεχίσει να αποθαρρύνεται γενικά η διασπορά μεταποιητικών μονάδων, νοουμένου ότι μπορούν να χωροθετηθούν σε καθορισμένες Βιομηχανικές Ζώνες. Παρόλα αυτά, θα διατηρηθεί κάποια ευελιξία, στις περιπτώσεις όπου διαπιστώνεται μη επάρκεια των διαθέσιμων βιομηχανικών οικοπέδων.
- (ζ) Σε συνεργασία με το Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, πρέπει να επιδιωχθεί ο καθορισμός, δημιουργία και λειτουργία περιφερειακών Βιομηχανικών ή Βιοτεχνικών Ζωνών και Περιοχών, με στόχο την αξιοποίηση των οικονομιών κλίμακας και την εξυπηρέτηση των αναγκών πολλών Κοινοτήτων.

6.6.4 Η κατηγοριοποίηση βιομηχανικών και βιοτεχνικών αναπτύξεων και οι εφαρμοζόμενες για κάθε κατηγορία χωροθετικές πολιτικές θα επανεξετασθούν, ώστε να διασφαλισθούν τα ακόλουθα:

- (α) Η κατάλληλη χωροθέτηση αναπτύξεων τόσο εντός καθορισμένων Ζωνών, όσο και έξω από αυτές, εντός ή εκτός Ορίων Ανάπτυξης, ανάλογα με το βαθμό οχληρίας που αναμένεται ότι θα προκαλούν (Κατηγορίες Α, Β ή Γ), λαμβάνοντας υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:
 - (i) Τη δυνατότητα χωροθέτησης ορισμένων κατηγοριών ανάπτυξης Κατηγορίας Α εκτός των αντίστοιχων Βιομηχανικών Ζωνών, υπό ορισμένες προϋποθέσεις (π.χ. σφαγεία, πτηνοσφαγεία,

κονικλοσφαγεία, βιομηχανίες ανακύκλωσης, βιομηχανίες παραγωγής ενέργειας και ιδιαίτερα από ανανεώσιμες πηγές, διαχείρισης αποβλήτων και βιομηχανίες παραγωγής προϊόντων που σχετίζονται με την ύπαιθρο).

- (ii) Τη δυνατότητα χωροθέτησης ορισμένων πρόσθετων τύπου Βιομηχανιών κατηγορίας Β και Γ, μέσα στο Όριο Ανάπτυξης των χωριών, σε κατάλληλες τοποθεσίες και υπό προϋποθέσεις, περιλαμβανομένων και περιορισμών στο μέγεθος.
 - (iii) Το ενδεχόμενο απάλειψης του περιορισμού που υπάρχει σήμερα και περιορίζει τη δυνατότητα χωροθέτησης βιομηχανιών εκτός των καθορισμένων Ορίων Ανάπτυξης μόνο σε «μεγάλα» χωριά της υπαίθρου.
 - (iv) Ανάλογη επαναξιολόγηση θα γίνει και σε σχέση με την αποθηκευτική ανάπτυξη κατηγορίας Β και Γ.
 - (v) Καθορισμός, κατά περίπτωση, συγκεκριμένων μεγεθών για την αποθήκευση διαφόρων υλικών σε ημιυπαίθριες εγκαταστάσεις, ιδιαίτερα σε Βιοτεχνικές Ζώνες.
 - (vi) Επαναξιολόγηση της δυνατότητας χωροθέτησης βιοτεχνικών αναπτύξεων κατηγορίας Β και Γ εκτός των Ορίων Ανάπτυξης, της ερμηνείας του όρου «εξαιρετική περίπτωση» και των περιορισμών κατασκευής σε ισόγειο και υπόγειο χώρο μόνο, όσον αφορά την πιο πάνω χωροθέτηση.
 - (vii) Εμπλουτισμός των κατηγοριών βιοτεχνικών αναπτύξεων κατηγορίας Γ, οι οποίες μπορούν να χωροθετηθούν στα παραδοσιακά λειτουργικά κέντρα των χωριών, ως αποτέλεσμα της εμπειρίας από την εφαρμογή της ισχύουσας Δήλωσης Πολιτικής.
- (β) Η επαναξιολόγηση των πολιτικών χωροθέτησης εγκαταστάσεων ανακύκλωσης και διαχείρισης αποβλήτων, και ειδικότερα των μεταλλικών αποβλήτων, προσωρινής αποθήκευσης στερεών ή ανακυκλώσιμων αποβλήτων (αυτοκίνητα ηλεκτρικές συσκευές κ.λ.π.), προϊόντων χάρτου ή/και χαρτονιών, ανακυκλώσιμων πλαστικών και οικοδομικών υλικών.
- (γ) Η χωροθέτηση αποθηκών κενών φιαλών υγραερίου.

- (δ) Η χωροθέτηση βιομηχανικών αναπτύξεων στρατηγικής ή εθνικής σημασίας.
- (ε) Όσον αφορά τη χωροθέτηση μονάδων διαλογής, πλυσίματος, καθαρισμού συσκευασίας και αποθήκευσης γεωργικών, κτηνοτροφικών και ιχθυοτροφικών προϊόντων δεν κρίνεται σκόπιμο να διατηρηθεί, στις σχετικές πολιτικές η διάκριση μεταξύ των «Συνεργατικών Ιδρυμάτων» και «Οργανισμών Διάθεσης Γεωργικών και Κτηνοτροφικών Προϊόντων» με οποιαδήποτε άλλη ανάλογη επιχείρηση και η διάκριση που υφίσταται όσον αφορά τις Περιοχές Εξαιρετικής Φυσικής Καλλονής, νοουμένου ότι θα εισαχθούν ασφαλιστικές δικλίδες και προϋποθέσεις, σε σχέση με την προστασία του περιβάλλοντος και του τοπίου. Παράλληλα, σε κατάλληλες περιπτώσεις, θα επιτρέπεται και η ύπαρξη βοηθητικής χρήσης γραφείων, όταν αυτά είναι απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία των επιχειρήσεων του τύπου αυτού.

6.7 ΜΕΤΑΛΛΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΤΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

6.7.1 Οι Μεταλλευτικές και Λατομικές Ζώνες καθώς και οι σχετικές πολιτικές του γραπτού κειμένου της Δήλωσης Πολιτικής έχουν τροποποιηθεί, αφού προηγήθηκε ειδική μελέτη όσον αφορά την αειφόρο λατομική και μεταλλευτική ανάπτυξη. Στην παρούσα φάση μελετούνται οι ενστάσεις που υποβλήθηκαν με βάση τη Νομοθεσία.

6.7.2 Παράλληλα, πρέπει να ενισχυθούν οι πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής οι οποίες αφορούν στην επαναφορά του φυσικού περιβάλλοντος μετά τη λήξη αδειών για μεταλλευτικές και λατομικές δραστηριότητες.

6.8 ΠΑΡΟΔΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΧΩΡΙΟΥ

Το συγκεκριμένο Κεφάλαιο της Δήλωσης Πολιτικής θα καταργηθεί και οι σχετικές πολιτικές θα ενσωματωθούν στα εξειδικευμένα ανά τύπο χρήσης Κεφάλαια.

6.9 ΙΔΡΥΜΑΤΑ (ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ)

6.9.1 Με βάση τις υφιστάμενες πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής, στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται θεραπευτήρια, αναρρωτήρια, γηροκομεία, νοσοκομεία, παιδοκομικοί/βρεφοκομικοί σταθμοί και παρόμοιου τύπου

αναπτύξεις. Αυτού του τύπου αναπτύξεις πρέπει να επεκταθούν, ώστε να περιλαμβάνουν και ιδιωτικά ιατρεία και κλινικές ή διαγνωστικά κέντρα, εξειδικευμένου τύπου ιδρύματα αποκατάστασης (ψυχικής υγείας, αποτοξίνωσης κ.ο.κ.), τοπικά ή περιφερειακά ιατρικά ή υγειονομικά κέντρα, κέντρα απασχόλησης και διημέρευσης ατόμων τρίτης ηλικίας, κέντρα νεότητας κ.ο.κ..

6.9.2 Ενόψει του ευρέως φάσματος αναπτύξεων και της διαφοροποίησης των αναπτύξεων, τόσο σε μέγεθος όσο και σε λειτουργικά χαρακτηριστικά κρίνεται σκόπιμο όπως οι σχετικές πολιτικές χωροθέτησης διαφοροποιηθούν, ανάλογα κατά ομάδες όμοιων τύπων αναπτύξεων, από την άποψη των κριτηρίων χωροθέτησης και άλλων πολεοδομικών παραμέτρων.

6.9.3 Πρόσθετα, θα επαναξιολογηθούν τα κριτήρια χωροθέτησης ορισμένων τύπων αναπτύξεων εκτός των Ορίων Ανάπτυξης, ανάλογα με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα και τα χαρακτηριστικά κάθε περιοχής, τις παρεχόμενες υποδομές, την περιοχή που θα εξυπηρετούν οι αναπτύξεις, την επιδιωκόμενη ελκυστικότητά τους, το ενδεχόμενο επιπτώσεων στη δημόσια υγεία και στις ανέσεις της περιοχής.

6.9.4 Οι χωροθετικές πολιτικές πρέπει να υποστηρίξουν την επίτευξη του στόχου της Κυβέρνησης για ανάπτυξη του συστήματος Πρωτοβάθμιας Φροντίδας, μέσω ενός ευρέως και ορθολογικά κατανεμημένου δικτύου Πολυδύναμων Ιατρικών Κέντρων, προς απάμβλυνση της ιατροφαρμακευτικής ανισότητας μεταξύ κέντρου και περιφέρειας.

6.10 ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ

6.10.1 Οι υφιστάμενες πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής δεν περιλαμβάνουν ειδικές χωροθετικές και άλλες πολιτικές σε σχέση με αθλητικές διευκολύνσεις. Με δεδομένη την επιδίωξη για συνεχή βελτίωση του βιοτικού, μορφωτικού και πολιτιστικού επιπέδου του πληθυσμού της υπαίθρου, όπως και την προοδευτική επικέντρωση του ενδιαφέροντος στα αλληλένδετα θέματα της υγείας και της άθλησης, αναμένεται ότι οι αιτήσεις που αφορούν διευκολύνσεις και μέσα ενεργητικής άθλησης και αθλοπαιδιές θα αυξηθούν (από Τοπικές Αρχές και ιδιώτες). Παράλληλα, τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του περιβάλλοντος, του τοπίου και του κλίματος περιοχών της υπαίθρου δημιουργούν ζήτηση για αθλητικές εγκαταστάσεις μεγαλύτερης εμβέλειας από τις τοπικές ανάγκες.

6.10.2 Οι νέες ρυθμίσεις της Δήλωσης Πολιτικής πρέπει να στοχεύουν:

- (α) Στην υλοποίηση της πολιτικής της Κυβέρνησης για δημιουργία νέων αθλητικών εγκαταστάσεων που να καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες του αθλητισμού, στα πλαίσια της πολιτικής για ισομερή γεωγραφική τους κατανομή σε όλη την επικράτεια, μέσα από νέους σχεδιασμούς και κριτήρια βιωσιμότητας και χρηστικότητας κάθε αθλητικής εγκατάστασης.
- (β) Στη στήριξη των αθλητικών σωματείων της υπαίθρου, μέσα από ειδικούς σχεδιασμούς του αγροτικού αθλητισμού.
- (γ) Στη βέλτιστη επιλογή και τη διασφάλιση χώρων, παροχής οργανωμένων διευκολύνσεων άθλησης από τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.
- (δ) Στην παροχή κατάλληλων και ικανοποιητικών ευκαιριών για τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην προσφορά διευκολύνσεων άθλησης, με τη διαμόρφωση ευέλικτης χωροθετικής πολιτικής για διάφορους τύπους αθλητικών εγκαταστάσεων, ανάλογα με τις λειτουργικές τους απαιτήσεις.

6.11 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

6.11.1 Αποτελεί στόχο της Κυβέρνησης η μείωση της υπερβολικής εξάρτησης της οικονομίας από τον τομέα του τουρισμού. Απαιτείται έτσι ο εκσυγχρονισμός και η ριζική μεταρρύθμιση του τουριστικού προϊόντος της Κύπρου.

6.11.2 Λαμβάνοντας υπόψη ότι η τουρισμός αποτελεί σε παγκόσμιο επίπεδο ένα σημαντικό οικονομικό, κοινωνικό και πολιτισμικό φαινόμενο, το οποίο αποκτά συνεχώς και νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά, υπό το καθεστώς της διαρκώς εντεινόμενου διεθνούς ανταγωνισμού, είναι απαραίτητο να διαμορφωθούν ειδικές χωροθετικές πολιτικές οι οποίες θα αξιοποιούν στο βέλτιστο βαθμό το σύνολο των συγκριτικών πλεονεκτημάτων της υπαίθρου (πολιτισμικό κεφάλαιο, κλίμα, μήκος και ποιότητα των ακτών, ποικιλία και έντονη εναλλαγή της μορφής και του είδους των πόρων, πυκνότητα και ποικιλία των περιοχών ιδιαίτερου φυσικού κάλλους κ.λ.π), τα οποία την καθιστούν ιδιαίτερα ελκυστική ως της της δυνατότητες ανάπτυξης των περισσότερων από της σύγχρονες μορφές τουρισμού, και μάλιστα υψηλών απαιτήσεων. Απαιτείται, συνεπώς, η επιδίωξη της αειφόρου και ισόρροπης ανάπτυξης των περιφερειών της υπαίθρου, σύμφωνα με της φυσικές, πολιτιστικές, οικονομικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητες καθεμιάς.

6.11.3 Της επίτευξη των ανωτέρω στόχων, σε συνδυασμό με της στρατηγικές κατευθύνσεις που ισχύουν και την Αναθεωρημένη Τουριστική Ανάπτυξη και του Σχεδίου Υλοποίησης 2003 – 2010, θα επαναξιολογηθούν, σε συνεργασία με τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, οι πολιτικές της Δήλωσης Πολιτικής, με στόχο την καλύτερη κατανομή της τουριστικής υποδομής σε όλη τη χώρα, με ενίσχυση του μεριδίου της ημιορεινής και ορεινής υπαίθρου, με ιδιαίτερη έμφαση στα ακόλουθα:

- (i) Την εκτέλεση έργων σημαντικής τουριστικής υποδομής και εμπλουτιστικών προϊόντων.
- (ii) Την ενίσχυση του Αγροτουρισμού.
- (iii) Την εισαγωγή κινήτρων για αναβάθμιση ή και απόσυρση κλινών, χαμηλών και μη επιθυμητών κατηγοριών.
- (iv) Τη δημιουργία μικρών μονάδων με τοπικό χαρακτήρα.
- (v) Την ενθάρρυνση ολοκληρωμένων ενιαίων συγκροτημάτων εξειδικευμένου τουρισμού ή πολλαπλού ψυχαγωγικού χαρακτήρα (της πλήρης, σύγχρονο και οργανωμένο κέντρο υγείας ή/ και ευεξίας συνδυασμένο με αριθμό κλινών που κρίνονται απαραίτητες για την εύρυθμη λειτουργία του, ολοκληρωμένο αθλητικό κέντρο συνδυασμένο με τουριστικό χωριό για υποστήριξη των αθλητικών του εγκαταστάσεων, διευκολύνσεις πολλαπλού ψυχαγωγικού χαρακτήρα ή γήπεδο γκολφ διεθνών προδιαγραφών, συνδυασμένα με τουριστική μονάδα ανάλογης κλίμακας, εγκαταστάσεις εκπαιδευτικού, περιβαλλοντικού, θρησκευτικού, περιπατητικού, θεματικού πολιτιστικού τουρισμού κ.ο.κ.). Θα εξεταστεί της η σκοπιμότητα για την παροχή κινήτρων για ανάπτυξη τέτοιων μορφών τουρισμού, όταν αυτό δικαιολογείται.
- (vi) Το ενδεχόμενο εισαγωγής κατάλληλων προνοιών πολιτικής για μεμονωμένες τουριστικές επαύλεις.

6.12 ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΓΙΑ ΣΚΟΠΟΥΣ ΑΝΑΨΥΧΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ

6.12.1 Κατά καιρούς έχουν διατυπωθεί διάφορες απόψεις όσον αφορά της σχετικές πολιτικές και την αδυναμία πολυλειτουργικής αξιοποίησης της υπαίθρου, ιδιαίτερα των περιοχών που παρουσιάζουν αναπτυξιακή υστέρηση. Στα πλαίσια της διασφάλισης βιώσιμης ανάπτυξης θα επαναξιολογηθούν οι πολιτικές χωροθέτησης αναπτύξεων αναψυχής και ψυχαγωγίας, με έμφαση στα ακόλουθα:

- (α) Τη δυνατότητα χωροθέτησης τέτοιων μορφών ανάπτυξης εκτός Ορίων Ανάπτυξης, ιδιαίτερα στα ορεινά και απομακρυσμένα χωριά της υπαίθρου, δεδομένης της σημασίας της στην προσέλκυση και εξυπηρέτηση επισκεπτών και στη δημιουργία θέσεων απασχόλησης τοπικά.
- (β) Τη δυνατότητα χωροθέτησης τέτοιων χρήσεων, επιπρόσθετα της της «παραδοσιακούς κύριους δρόμους της το λειτουργικό κέντρο» των χωριών, και σε της κύριους δρόμους, ιδιαίτερα όσον αφορά της ηπιότερες μορφές αναψυχής. Για τέτοιου τύπου αναπτύξεις παρέχεται ήδη της Πολεοδομικές Αρχές η δυνατότητα να εξετάζουν αιτήσεις «σε πολύ εξαιρετικές περιπτώσεις», μέσα στα Όρια Ανάπτυξης των χωριών, υπό προϋποθέσεις και νοουμένου ότι αυτό δικαιολογείται από τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προτεινόμενης ανάπτυξης και του συγκεκριμένου χώρου.
- (γ) Τη δυνατότητα χωροθέτησης διευκολύνσεων αναψυχής/ψυχαγωγίας σε Ζώνες ενθάρρυνσης της εμπορικής ανάπτυξης σε διάφορα χωριά, συνήθως μεγάλου μεγέθους.
- (δ) Τη δυνατότητα χωροθέτησης οχλουσών μορφών αναψυχής και ψυχαγωγίας (π.χ. καμπαρέ, μουσικοχορευτικά κέντρα και δισκοθήκες), στην περιφέρεια του λειτουργικού κέντρου των χωριών, όπου υπάρχουν παραδοσιακοί δρόμοι πρόσβασης της αυτό, νοουμένου ότι δεν δημιουργούνται προβλήματα από τον επηρεασμό των ανέσεων της οικιστικής κυρίως ανάπτυξης.
- (ε) Την αποσαφήνιση της κατηγοριοποίησης των τύπων αναψυχής/ψυχαγωγίας σε συνήθους μορφής και ηπιότερης μορφής, σε συνεργασία με τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.
- (στ) Την πολιτική χωροθέτησης αιθουσών δεξιώσεων σε «κατάλληλες θέσεις μέσα στο παραδοσιακό λειτουργικό κέντρο του χωριού» ή σε της περιοχές, ιδιαίτερα σε συνάρτηση με το μέγεθος της και τον πιθανό επηρεασμό των ανέσεων της περιοχής γενικότερα.
- (ζ) Τη σχέση της κλίμακας κέντρων πολλαπλού αθλητικού / ψυχαγωγικού χαρακτήρα, με της δυνατότητας χωροθέτησης της, σε συνάρτηση με την πιθανότητα εμπλουτισμού της με διευκολύνσεις ευεξίας.

- (η) Τα κριτήρια χωροθέτησης, της επιτρεπόμενου συντελεστές ανάπτυξης, και το αναγκαίο μέγεθος της ιδιοκτησίας, σε περιοχές εκτός Ορίων Ανάπτυξης, αναφορικά με της εξειδικευμένες μορφές διευκολύνσεων αναψυχής και ψυχαγωγίας.
- (θ) Την ενσωμάτωση στο κείμενο της Δήλωσης Πολιτικής χωροθετικών πολιτικών που καθορίστηκαν με Αποφάσεις του Υπουργικού Συμβουλίου για διάφορους τύπους ανάπτυξης.
- (ι) Την επαναξιολόγηση της πρόνοιας/απαίτησης για ένταξη αναπτύξεων ψυχαγωγίας σε μεικτές Τουριστικές Ζώνες Τε, όπου παρουσιάζονται προβλήματα σε μικρές οικιστικές αναπτύξεις.

6.13 ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ

6.13.1 Η πολιτιστική υποδομή με βάση της υφιστάμενες πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής πρέπει να χωροθετείται σε χώρους που είναι κεντρικοί, από λειτουργική άποψη και σε επιλεγμένες περιοχές μέσα στα καθορισμένα Όρια Ανάπτυξης.

6.13.2 Ορισμένοι τύποι πολιτιστικών αναπτύξεων, που είναι δυνατό να επιβαρύνουν της ανέσεις της κατοικίας, ή/και με περιοχή επιρροής σε ευρύτερη περιοχή από την τοπική Κοινότητα ή/και οι οποίοι δυνατόν να σχετίζονται με της της ή τοπόσημα ή μνημεία, πρέπει να μπορεί να χωροθετηθούν και εκτός των Ορίων Ανάπτυξης, σε κατάλληλες τοποθεσίες και με την κατάλληλη ένταξη και σεβασμό στο περιβάλλον και το φυσικό και πολιτιστικό τοπίο.

6.13.3 Κατά συνέπεια, πρέπει να εισαχθούν ευέλικτες πολιτικές με στόχο τη διασφάλιση της δυνατότητας χωροθέτησης πολιτιστικών υποδομών και διευκολύνσεων ανάλογα με το είδος και της ανάγκες της συγκεκριμένης ανάπτυξης, το βαθμό με τον οποίο θα συμβάλλει στην πολιτιστική ελκυστικότητα της περιοχής, στην αύξηση της ακτινοβολίας της περιοχής, το μέγεθος της ανάπτυξης, το βαθμό επηρεασμού των ανέσεων της περιοχής και την προσαρμογή της στο περιβάλλον και το τοπίο.

6.14 ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

6.14.1 Οι δυνατότητες χωροθέτησης τέτοιων αναπτύξεων στα καθορισμένα Όρια Ανάπτυξης πρέπει να επανεξεταστούν.

6.14.2 Σε μικρές κοινότητες της υπαίθρου, αιτήσεις με εμπορικές αναπτύξεις τοπικής σημασίας πρέπει να εξετάζονται με σχετική ευελιξία όσον αφορά της δυνατότητες χωροθέτησης της, και σε της κύριους δρόμους του οικισμού, πέραν αυτών που περιγράφονται στην ισχύουσα Δήλωση Πολιτικής.

6.14.3 Σε μεγαλύτερες ή περιαστικές κοινότητες που παρουσιάζουν αυξημένες πιέσεις τουρισμού, παραθεριστών ή επισκεπτών, η δυνατότητα χωροθέτησης τέτοιων αναπτύξεων θα περιορίζεται σε ειδικά καθορισμένες κεντρικές εμπορικές περιοχές και άξονες εμπορικής δραστηριότητας.

6.14.4 Παράλληλα, με τη Δήλωση Πολιτικής θα καθορισθούν πολιτικές χωροθέτησης διαφόρων ειδικών τύπων εμπορικής ανάπτυξης, περιλαμβανομένων και των πολυκαταστημάτων, των οργανωμένων εμπορικών κέντρων και των υπεραγορών, τόσο όσο αφορά το μέγιστο μέγεθός της όσο και της δυνατότητες χωροθέτησης της και περιοχές των αναγκαίων χώρων στάθμευσης.

6.15 ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΩΝ

Οι σημερινές δυνατότητες χωροθέτησης σε σημεία όπου η περιφέρεια του λειτουργικού κέντρου του χωριού εφάπτεται των παραδοσιακών κύριων δρόμων πρόσβασης της το λειτουργικό του κέντρο και οι περιορισμοί όσον αφορά χωροθέτηση σε της κατάλληλες θέσεις που εφάπτονται κύριων δρόμων υπερτοπικής σημασίας θα επαναξιολογηθούν, με στόχο την ταυτόχρονη διασφάλιση της επαρκούς εξυπηρέτησης του πληθυσμού και της διατήρησης της φυσιογνωμίας των οικισμών και του τοπίου.

6.16 ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ – ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΥΠΑ ΓΙΑ ΧΩΡΟΥΣ ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕ ΣΧΟΛΕΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ

6.16.1 Οι υφιστάμενες πρόνοιες θα πρέπει να επανεξεταστούν ειδικότερα της περιπτώσεις χωροθέτησης σχολών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και σχολών που εξυπηρετούν ευρύτερες περιφέρειες. Η ανελαστική αναγκαιότητα χωροθέτησης αυτών ειδικά των μορφών ανάπτυξης μέσα στα όρια ανάπτυξης των χωριών και ειδικότερα σε Κοινότητες οι οποίες παρουσιάζουν αναπτυξιακή υστέρηση ή σε περιπτώσεις χωροθέτησης σχολείων με περιφερειακή εμβέλεια θα επαναξιολογηθεί, με γνώμονα τα πραγματικά δεδομένα των κοινοτήτων και την ανάγκη για πολυλειτουργική ανάπτυξη της υπαίθρου.

6.16.2 Παράλληλα, σε συνεργασία με το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, θα επανεξεταστούν τα πρότυπα μεγέθη για σχολεία διαφόρων επιπέδων, με στόχο την καλύτερη προσαρμογή της στα δεδομένα της υπαίθρου, ειδικά για της ορεινές περιοχές και της περιοχές όπου παρουσιάζονται φαινόμενα αναπτυξιακής υστέρησης.

6.17 ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ – ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ – ΕΝΑΠΟΘΕΣΗ ΑΧΡΗΣΤΩΝ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ, ΣΚΥΒΑΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΜΑΤΩΝ

6.17.1 Με βάση της υφιστάμενες πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής ως έργα υποδομής θεωρούνται οι δρόμοι, οι γέφυρες, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, οι μαρίνες, οι κυματοθραύστες, τα αγκυροβολεία, οι αποβάθρες, οι υδατοφράκτες, τα εγγειοβελτιωτικά, αντιδιαβρωτικά και αποστραγγιστικά έργα, η εγκατάσταση ηλεκτρικών ή τηλεπικοινωνιακών δικτύων και άλλων σχετικών εγκαταστάσεων, τα υδρευτικά, αρδευτικά, και αποχετευτικά έργα, οι εγκαταστάσεις επεξεργασίας λυμάτων και άλλα.

6.17.2 Της πιο πάνω κατηγορίες θα πρέπει να προστεθούν διάφορες της που προκύπτουν από σύγχρονες ανάγκες, της για παράδειγμα η διενέργεια αναδασμού, οι χώροι επεξεργασίας, διαχωρισμού, ανακύκλωσης, διαχείρισης και υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, οι μονάδες συλλογής και επεξεργασίας επικίνδυνων αποβλήτων, τα αποχετευτικά συστήματα, η επεξεργασία κτηνοτροφικών λυμάτων με σκοπό την παραγωγή βιοαερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, οι τηλεοπτικοί ή/ και ραδιοφωνικοί σταθμοί, οι αναπτύξεις που αφορούν την αξιοποίηση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (αιολικά πάρκα, ανεμογεννήτριες, φωτοβολταϊκά πάρκα, κ.λπ.), οι σταθμοί ραδιοεπικοινωνίας και οι ηλεκτρονικές επικοινωνίες γενικά.

6.17.3 Οι αναφορές που περιέχονται στη Δήλωση Πολιτικής στην Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου και στην Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου πρέπει να απαλειφθούν και να αντικατασταθούν με γενικές αναφορές σε παροχές ηλεκτρικής ενέργειας και παροχές ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ομοίως, στα πλαίσια των υποχρεώσεων της Δημοκρατίας που προκύπτουν μετά την ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι διάφορες πολιτικές δεν θα διαφοροποιούνται μεταξύ των δημόσιων, ημιδημόσιων και ιδιωτικών παροχών υποδομής και διευκολύνσεων.

6.17.4 Η παροχή υποδομών της επίτευξη αιφόρου ανάπτυξης και σεβασμού στο περιβάλλον και το τοπίο πρέπει να ενθαρρύνεται, ειδικά της ορεινές,

απομακρυσμένες περιοχές και της περιοχές οι οποίες παρουσιάζουν αναπτυξιακή υστέρηση.

6.17.5 Η ποικιλία των αναπτύξεων παροχής των υποδομών που είναι αναγκαίες για την ανάπτυξη της υπαίθρου, απαιτεί εξειδικευμένες πολιτικές ανάλογα με το είδος της ανάπτυξης, και ειδικότερα, για ορισμένους τύπους οχληρών αναπτύξεων, την εισαγωγή προστατευτικών, της της κατοικημένες περιοχές και της τύπους χρήσεων και αναπτύξεων, καθώς και το περιβάλλον και το τοπίο, μέτρων ή / και αντισταθμιστικών μέτρων. Η επεξεργασία τέτοιων πολιτικών, με βάση της αναγκαίες προσαρμογές σε ειδικές της τούτο Εντολές του Υπουργού Εσωτερικών, αλλά και εισαγωγή νέων ειδικών πολιτικών κρίνεται απαραίτητη.

6.17.6 Πρόσθετα, η ισχύουσα Δήλωση Πολιτικής δεν περιλαμβάνει ειδικές πρόνοιες για το θέμα της κυκλοφορίας, των μεταφορών και της στάθμευσης. Η εισαγωγή κατάλληλων προνοιών κρίνεται απαραίτητη, κυρίως όσον αφορά την αντιμετώπιση προβλημάτων τα οποία συναντώνται σε περιαστικούς οικισμούς αναφορικά με το μέγεθος και την ποιότητα της ανάπτυξης, τη σύνδεση των απομακρυσμένων και ορεινών περιοχών και των περιοχών όπου παρατηρείται αναπτυξιακή υστέρηση με της υπόλοιπους οικισμούς και με τα αστικά συγκροτήματα, καθώς και την ανάγκη διατήρησης του παραδοσιακού ιστού πυρήνων οικισμών με ιδιαίτερο κοινωνικό, αρχιτεκτονικό ή ιστορικό ενδιαφέρον ή χαρακτήρα. Παράλληλα, θα εισαχθούν πρόνοιες που θα αφορούν πρότυπα δημιουργίας οδικού δικτύου εκτός Ορίων Ανάπτυξης, και ειδικότερα σε περιβαλλοντικά ευαίσθητες περιοχές.

6.18 ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

6.18.1 Στο σχετικό Κεφάλαιο περιέχονται πρόνοιες, οι οποίες σχετίζονται με την αποφυγή της ανεξέλεγκτης τοποθέτησης, ανάρτησης και έκθεσης διαφημίσεων και πινακίδων κάθε είδους και μεγέθους, η οποία έχει δημιουργήσει σοβαρή αισθητική ρύπανση και επιπτώσεις στην ασφάλεια διακινήσεων στο οδικό δίκτυο.

6.18.2 Επειδή, παρατηρούνται αλληλοεπικαλύψεις και ασάφειες σε συσχετισμό με το Κεφάλαιο που αφορά της κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αισθητική και ποιοτική βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος καθώς και με πρόνοιες άλλων σχετικών Νομοθεσιών, απαιτείται επανεξέταση και εκσυγχρονισμός των προνοιών του Κεφαλαίου αυτού.

6.19 ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ

6.19.1 Στα πλαίσια της επιδίωξης για δημιουργία σχέσεων συνεργασίας μεταξύ των αστικών συγκροτημάτων και της υπαίθρου και της συνεχούς ενίσχυσης των οικονομικών δραστηριοτήτων, οι οποίες θα μπορούσαν να χωροθετηθούν στην ύπαιθρο, με την ανάλογη διαφοροποίηση της οικονομίας των αγροτικών περιοχών, είναι αναγκαία η παροχή ευκαιριών διεύρυνσης της τοπικής οικονομικής βάσης στην ύπαιθρο, πέρα από της μορφές εναλλακτικού τουρισμού, με την υπό προϋποθέσεις δημιουργία πρόσθετων πηγών εισοδήματος και απασχόλησης.

6.19.2 Της αναφέρθηκε προηγούμενα, αποτελεί στρατηγικό στόχο, η απόδοση στην ύπαιθρο, στο βαθμό που της αναλογεί και αρμόζει, πέραν του τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, της μεταποίησης και του τουρισμού, ανάλογου μεριδίου και σε της παραγωγικούς και οικονομικούς τομείς, νοουμένου ότι η χωροθέτηση τέτοιων επιχειρήσεων θα γίνεται σε κατάλληλες περιοχές. Κατά συνέπεια, κρίνεται σκόπιμο να διαμορφωθούν ειδικές πολιτικές για τη παροχή δυνατότητας χωροθέτησης στην ύπαιθρο των ακόλουθων δραστηριοτήτων με την εισαγωγή των κατάλληλων κινήτρων:

- (i) Εκπαιδευτικά Ιδρύματα Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (Πανεπιστήμια, Κολλέγια, και της εξειδικευμένες σχολές).
- (ii) Συγκροτήματα Εκπαιδευτηρίων διαφόρων βαθμίδων, περιφερειακής σημασίας, σε επιλεγμένες περιοχές.
- (iii) Εξειδικευμένα Ιατρικά / Διαγνωστικά Κέντρα, Κέντρα Έρευνας και Ειδικό τύποι Κλινικών και Θεραπευτηρίων.
- (iv) Κέντρα Πολλαπλού Αθλητικού/ Ψυχαγωγικού Χαρακτήρα, Οργανωμένα Αθλητικά Κέντρα μεγάλης κλίμακας.
- (v) Θεματικά Πάρκα.
- (vi) Κέντρα Έρευνας και Ανάπτυξης (Research and Development) και Αναπτύξεις Υψηλής Τεχνολογίας.
- (vii) Τηλεοπτικοί ή και Ραδιοφωνικοί Σταθμοί.

6.19.3 Κατά την επεξεργασία των αντίστοιχων πολιτικών θα πρέπει να ληφθούν ιδιαίτερα υπόψη παράγοντες οι οποίοι σχετίζονται με:

- (i) Τα κριτήρια επιλογής των κατάλληλων χώρων για τέτοιου τύπου αναπτύξεις, τόσο από πλευράς σεβασμού του περιβάλλοντος και του τοπίου, όσο και από πλευράς συσχετισμού με συνθήκες

προσπελασιμότητας, υποδομής και ακτίνας επιρροής, συνδυασμού με τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της κάθε επί μέρους υποπεριοχής και συνέργειας και αποφυγής συγκρούσεων με της περιοχές και της.

- (ii) Τη ρύθμιση των πολεοδομικών παραμέτρων, των χώρων στάθμευσης και των αποστάσεων από τα σύνορα.
- (iii) Τα ελάχιστα μεγέθη της της ανάπτυξη ιδιοκτησίας.
- (iv) Τα ποσοστά των της παραχώρηση τμημάτων της ιδιοκτησίας για κοινωφελείς σκοπούς.
- (v) Της συμπληρωματικές της που δυνατό να χωροθετηθούν της υποστήριξη της ανάπτυξης.
- (vi) Τα κριτήρια σχεδιασμού και της ποιότητας των κτιρίων, της τοπιοτέχνησης των ελεύθερων χώρων και της ορθής ένταξης στην περιβάλλουσα περιοχή για ουσιαστική συμβολή στην αναβάθμιση του φυσικού περιβάλλοντος και του τοπίου.
- (vii) Τη διασφάλιση της λειτουργίας της ανάπτυξης κάτω από ενιαία ιδιοκτησία και διαχείριση.

6.20 ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΚΑΙ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Σε αρκετές περιοχές της υπαίθρου επιδιώκεται η ανέγερση συναφών μνημείων. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαία η εισαγωγή σχετικής πολιτικής ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εισηγήσεις της Επιτροπής Μνημείων, σύμφωνα με της πρόνοιες του περί Ελέγχου της Ανέγερσης και Τοποθέτησης Μνημείων σε Ανοικτούς Χώρους Νόμου καθώς και κριτηρίων που σχετίζονται με το βαθμό προβολής, της σχετικές λειτουργικές ανάγκες και την ένταξη στον χώρο και το φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και το τοπίο.

6.21 ΑΝΑΠΤΥΞΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

6.21.1 Οι σχετικές πρόνοιες της Δήλωσης Πολιτικής βασίζονται στο γεγονός ότι δεν είναι πρακτικά δυνατό να διατυπωθεί σε λεπτομέρεια η χωροθετική πολιτική για κάθε τύπο ανάπτυξης, για τον οποίο είναι δυνατό να υποβληθεί αίτηση για χορήγηση άδειας ή εγκρίσεως. Ως εκ τούτου, για αναπτύξεις της από όσες περιγράφονται στα σχετικά Κεφάλαια της Δήλωσης Πολιτικής θεωρείται αναγκαίο να τηρούνται καταρχήν οι στρατηγικοί στόχοι, οι οποίοι αναλύθηκαν πιο πάνω και να διατηρείται σχετική ευελιξία, έτσι ώστε η

Πολεοδομική Αρχή να μπορεί να κρίνει κάθε αίτηση καταξίαν, χρησιμοποιώντας πολεοδομικά κριτήρια.

6.21.2 Παρόλα αυτά, επειδή παρατηρείται δυσχέρεια στην εφαρμογή της πολιτικής, οι σχετικές πρόνοιες πρέπει να επανεξεταστούν, ειδικά όσον αφορά τη χωροθέτηση ορισμένων τύπων ανάπτυξης εθνικής σημασίας ή που συνάδουν με τη γενική στρατηγική ή που μπορεί να συνάδουν με ειδικότερα σχέδια διαχείρισης, σε περιοχές προστασίας της φύσης και του τοπίου, σε περιοχές Αναδασμού, περιοχές Αρχαίων Μνημείων και γης αρδευόμενης από Κυβερνητικό Υδατικό Έργο.

6.22 ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΟΥ ΔΟΜΗΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

6.22.1 Το σχετικό Κεφάλαιο της Δήλωσης Πολιτικής πρέπει να επανεξετασθεί, με στόχο την απόδοση στο κείμενο περισσότερης σαφήνειας, την αποφυγή σύγκρουσης με της υπόλοιπες πολιτικές της Δήλωσης Πολιτικής, την κατηγοριοποίηση των περιοχών όπου θα αποδίδεται ιδιαίτερη σημασία στο αντικείμενο και την παροχή σχετικής ευελιξίας σε περιπτώσεις όπου η ανάπτυξη σχεδιάζεται στα πλαίσια μιας ολοκληρωμένης αισθητικής αντιμετώπισης. Για της περιπτώσεις θα πρέπει να υπάρχουν σαφείς πρόνοιες για ένταξη των αναπτύξεων στο περιβάλλον της και τα χαρακτηριστικά του τοπίου.

6.22.2 Πρόσθετα, πρέπει να επανεξετασθεί ο κατάλογος των χωριών με ειδικό κοινωνικό, αρχιτεκτονικό, ιστορικό ή άλλο ενδιαφέρον.

6.22.3 Της, πρέπει να αντιμετωπισθεί το φαινόμενο των τάσεων που παρατηρούνται για ανέγερση πολυκατοικιών και ογκωδών αναπτύξεων, σε ιδιοκτησίες που εμπίπτουν ή γεινιάζουν με παραδοσιακούς πυρήνες χωριών και σε της περιοχές όπου παρατηρούνται ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, όσον αφορά τη μορφή και την πυκνότητα χρήσης των οικοδομών. Με στόχο τη διασφάλιση του χαρακτήρα και της φυσιογνωμίας, καθώς και των ανέσεων τέτοιων περιοχών η Πολεοδομική Αρχή θα πρέπει να μπορεί να απαιτεί, μεταξύ άλλων, μείωση του αριθμού των ορόφων και του ύψους της ανάπτυξης, αύξηση των ωφέλιμων εμβαδών των οικιστικών μονάδων και περιορισμό του αριθμού των μονάδων κατοικιών, καθώς και προσαρμογή των όγκων, της κλίμακας, της μορφολογίας και του συνεχούς μετώπου της ανάπτυξης (οριζόντια διάταξη) και της τυχόν κατασκευής μονάδων σε υποστυλώματα (pilotis) στον παραδοσιακό ή γενικά τον επικρατούντα υφιστάμενο χαρακτήρα της περιοχής.

6.23 ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΗ ΕΥΧΕΡΕΙΑ

Οι περιπτώσεις άσκησης ειδικής διακριτικής ευχέρειας από την Πολεοδομική Αρχή, πρέπει να εμπλουτιστούν, με βάση της κατευθύνσεις εκσυγχρονισμού οι οποίες συζητήθηκαν και εφαρμόστηκαν ή θα εφαρμοστούν στα Τοπικά Σχέδια, στον κατάλληλο βαθμό, όπου είναι επιθυμητό και με της ανάλογες προσαρμογές, ώστε να μεταφερθούν οι σχετικές θετικές πρόνοιες της όφελος της ανάπτυξης των χωριών και της υπαίθρου γενικότερα.

6.24 ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΖΟΜΕΝΑ ΜΕ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Στο κείμενο της Δήλωσης Πολιτικής καθώς και της τροποποιήσεις των Πολεοδομικών Ζωνών, θα εισαχθούν μέτρα πολιτικής της εφαρμογή των περί Πολεοδομίας και Χωροταξίας (Ατυχήματα Σχετιζόμενα με Επικίνδυνες Ουσίες) Κανονισμών.

7. ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΥΠΟΨΗ ΤΗΣ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΩΝ ΖΩΝΩΝ

Αποτελεί στόχο της Κυβέρνησης η επανεξέταση των Πολεοδομικών Ζωνών της κοινότητας με βάση πολεοδομικά κριτήρια. Μια τέτοια επανεξέταση θα υποβοηθήσει και θα συμβάλει στην παραμονή των κατοίκων, ιδιαίτερα της περιοχής όπου παρατηρείται αναπτυξιακή υστέρηση, στην επανεγκατάσταση, εγκατάσταση και εξομάλυνση των ηλικιακών πυραμίδων των κοινοτήτων και συνεπακόλουθα στην αναζωογόνηση της, στα πλαίσια της επίτευξης αειφόρου ανάπτυξης και ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε κοινότητας ξεχωριστά. Κατά την εκπόνηση και τροποποίηση των Πολεοδομικών Ζωνών, ανάμεσα σε άλλα κριτήρια, θα λαμβάνονται κυρίως υπόψη οι πιο κάτω παράγοντες:

7.1 ΑΕΙΦΟΡΟΣ – ΒΙΩΣΙΜΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Ο παράγοντας της αποτελεί προϋπόθεση και κριτήριο για την αξιολόγηση όλων των επιμέρους παραγόντων.

7.1.1 ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ – ΣΥΝΟΧΗ

(i) Υφιστάμενος πληθυσμός – τάσεις –πρόβλεψη

- Ηλικιακή σύνθεση πληθυσμού / τυχόν γήρανση μόνιμου πληθυσμού ή εγκατάλειψη ορισμένων περιοχών της υπαίθρου
- Παραθεριστές
- Επισκέπτες.

(ii) Υφιστάμενες Ζώνες, της και δεσμεύσεις (χωρητικότητες-προβλήματα-προοπτικές κ.λ.π.).

(iii) Υφιστάμενες επενδύσεις του δημόσιου τομέα της συγκεκριμένες της και δραστηριότητες.

(iv) Βελτίωση Οικονομικών δραστηριοτήτων – απασχόλησης – αξιοποίηση ειδικών συγκριτικών πλεονεκτημάτων περιοχών.

(v) Πρωτογενής τομέας (γεωργία, κτηνοτροφία, πτηνοτροφία, αλιεία, ιχθυοκαλλιέργεια και λατομική ανάπτυξη).

(vi) Άλλοι τομείς απασχόλησης

- Υπηρεσίες – εξυπηρέτηση
 - Τουρισμός
 - Αναψυχή
 - Μεταποίηση
 - Της και εξειδικευμένες μορφές απασχόλησης.
- (vii) Σύνδεση με το υπόλοιπο δίκτυο οικισμών – τυχόν συνθήκες απομόνωσης
- Εξάρτηση από αστικά κέντρα ή άλλα περιφερειακά κέντρα
 - Σχέσεις με της Οικισμούς.
- (viii) Παροχή αναγκαίων κοινωνικών και άλλων υπηρεσιών.
- (ix) Παροχή αναγκαίων υποδομών.
- (x) Πυκνότητες ανάπτυξης – διάχυση/διασπορά ανάπτυξης.

7.1.2 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΠΟΡΩΝ ΑΥΞΗΜΕΝΗΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

- (i) Υδροφορείς (υπόγειοι, επιφανειακοί)
- (ii) Θάλασσα – λίμνες – λιμνοθάλασσες
- (iii) Χείμαρροι – ρέματα
- (iv) Υγροβιότοποι
- (v) Ποιότητα αέρα ατμόσφαιρας
- (vi) Δάση – δασώδεις περιοχές
- (vii) Σπάνια / προστατευόμενα δέντρα
- (viii) Ακτές και περιοχές προστασίας της φύσης
- (ix) Χλωρίδα – πανίδα – βιοποικιλότητα / Περιοχές Προστασίας Δικτύου Φύση 2000 – Διαχειριστικά σχέδια
- (x) Αποδοτική γεωργική γη/ γεωργικός αναδασμός

(xi) Βοσκότοποι

(xii) Λατομικά – μεταλλευτικά υλικά

7.1.3 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ / ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

(i) Μνημεία / Αρχαιότητες

(ii) Αρχιτεκτονική κληρονομιά

- Οικισμοί
- Περιοχές
- Μεμονωμένα κτίρια
- Της κατασκευές
- Τοπόσημα
- Πολιτιστικά τοπία (Συνδυασμός/ σύνθεση συγκεκριμένων οικοσυστημάτων και τύπων φυσικών τόπων με συγκεκριμένες μορφές ανθρώπινης δραστηριότητας).

7.1.4 ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ/ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗΣ/ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗΣ ΤΟΠΙΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΦΥΣΙΚΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

(i) Προστατευόμενα τοπία

- Φυσικά τοπία

7.1.5 ΠΡΟΣΒΑΣΗ / ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΙΑΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

(i) Οδικό δίκτυο

(ii) Υδροδότηση

(iii) Ενέργεια

(iv) Μεταφορές

(v) Επικοινωνίες

(vi) Αποχετεύσεις

(vii) Απώριψη – επεξεργασία αχρήστων / απορριμμάτων

7.1.6 ΦΥΣΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ – ΜΙΚΡΟΚΛΙΜΑ

7.1.7 ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΙ – ΓΕΩΛΟΓΙΚΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

- (i) Καταλληλότητα εδαφών/υπεδάφους για οικοδόμηση/ανάπτυξη περιλαμβανομένης και της κατάλληλης αποδοτικής γεωργικής και κτηνοτροφικής γης
- (ii) Κλίση εδαφών
- (iii) Διάβρωση
 - Θαλάσσης
 - Χειμάρρων / ρεμάτων
 - Επικλινών /εδαφών
- (iv) Γκρεμοί
- (v) Φαράγγια
- (vi) Γεωμορφώματα

7.2 ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

- (i) Επιθυμητές εναλλακτικές της γης-κατάλληλες τοποθεσίες για ειδικές της
- (ii) Διασφάλιση τοποθεσιών για υποδομές και της αναπτύξεις Εθνικής ή Περιφερειακής σημασίας, (περιλαμβανομένης της Άμυνας και Εθνικής ασφάλειας)
- (iii) Διασφάλιση / προστασία των ανέσεων και της δημόσιας υγείας
- (iv) Συγκρουόμενες και μη συμβατές της
- (v) Κίνδυνοι ατυχημάτων και ειδικότερα μεγάλης κλίμακας

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΛΕΥΚΩΣΙΑ**

Ιούλιος 2008